

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN

Särskild rapport nr 6

2013

HAR ÅTGÄRDERNA FÖR ATT DIVERSIFIERA
EKONOMIN PÅ LANDSBYGDEN GETT
MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN
VALUTA FÖR PENGARNA?

Särskild rapport nr 6 // 2013

HAR ÅTGÄRDERNA FÖR ATT DIVERSIFIERA EKONOMIN PÅ LANDSBYGDEN GETT MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN VALUTA FÖR PENGARNA?

(i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget)

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tfn +352 4398-1
Fax +352 4398-46410
E-post: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Särskild rapport nr 6 // 2013

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på internet via Europa-servern (<http://europa.eu>).

Kataloguppgifter finns i slutet av publikationen.
Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2013

ISBN 978-92-9241-308-8
doi:10.2865/91729

© Europeiska unionen, 2013
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Printed in Luxembourg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Punkt

ORDFÖRKLARINGAR

I–VIII **SAMMANFATTNING**

1–10 **INLEDNING**

11–13 **REVISIONENS INRIKTNING OCH OMFATTNING SAMT REVISIONSMETOD**

14–84 **IAKTTAGELSER**

14–43 **DEL ETT – UTFORMAS OCH GENOMFÖRS DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDerna SÅ ATT DE BIDRAR PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT TILL TILLVÄXT OCH JOBB?**

18–22 DE FASTSTÄLLDA MÅLEN VAR ALLMÄNNA OCH HANDLADE INTE ALLTID OM ATT SKAPA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR TILLVÄXT OCH ARBETSTILLFÄLLEN

23–24 KOMMISSIONEN GODKÄNDE LANDSBYGDSUTVECKLINGSPROGRAM TROTS BRISTERNA I DEM

25–26 DE STÖDVILLKOR/STÖDKRITERIER SOM DE GRANSKADE MEDLEMSSTATERNA FASTSTÄLLT BEGRÄNSAR INTE STÖDET TILL DIVERSIFIERING

27–38 URVALSFÖRFARANDENA RIKTADE INTE IN MEDLEN PÅ DE BÄSTA PROJEKTEN

39–40 INGEN FÖREBYGGANDE FÖRVALTNING AV ÅTGÄRDerna

41–43 KOMMISSIONEN HAR INTE I TILLRÄCKLIG UTSTRÄCKNING ANVÄNT RESULTATINFORMATION TILL ATT ÖKA DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDernas EFFEKTIVITET OCH ÄNDAMÅLSENLIGHET

44–71 **DEL TVÅ – MINSKADES RISKERNA AVSEENDE EFFEKTIVITET OCH SPARSAMHET TILLRÄCKLIGT?**

49–62 EFFEKTIVITET

49–50 MEDLEMSSTATERNAS KONTROLLER GER BEGRÄNSADE GARANTIER FÖR ATT PROJEKTEN ÄR EKONOMISKT HÅLLBARA

51–57 MEDLEMSSTATERNAS PLANERING OCH GENOMFÖRANDE AV ÅTGÄRDEN MINSKAR INTE RISKERNA FÖR DÖDVIKTSEFFEKTER PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT

58–62 MEDLEMSSTATERNAS PLANERING OCH GENOMFÖRANDE AV ÅTGÄRDEN MINSKAR INTE HELLER PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT RISKERNA FÖR UNDANTRÄNGNINGSEFFEKTER

63–71 SPARSAMHET

64–66 BRISTFÄLLIGA KONTROLLER AV ATT KOSTNADERNA ÄR RIMLIGA

67–71 DEN ADMINISTRATIVA BÖRDAN HINDRAR ETT ÄNDAMÅLSENLIGT OCH EFFEKTIVT GENOMFÖRANDE AV PROGRAMMEN

72–84 DEL TRE – FINANSIERADES PROJEKT SOM VAR ÄNDAMÅLSENLIGA OCH EFFEKTIVA?

75–81 ÖVERVAKNINGSPROJEKT SAKNAS OCH PROJEKTRESULTATEN GER EN BLANDAD BILD AV EFFEKTIVITETEN OCH ÄNDAMÅLSENLIGHETEN

82 DIVERSIFIERINGSPROJEKT KAN HJÄLPA TILL ATT FÖRBÄTTRA JORDBRUKARNAS EKONOMISKA RESULTAT

83 NÄR DIVERSIFIERINGSPROJEKTENS SYFTE ÄR ATT SKAPA ARBETSTILLFÄLLEN ÄR DE DOCK ENDAST DELVIS ÄNDAMÅLSENLIGA

84 NÄR DET GÄLLER ATT BEVARA ARBETSTILLFÄLLEN ÄR EFFEKTEN OKÄND

85–97 SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

BILAGA I — PLANERADE OCH UTNYTTJADE EU-MEDEL TILL DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDER INOM AXEL 3 (1 FEBRUARI 2012)

BILAGA II — REVISIONSRÄTTENS BEDÖMNING AV DE GRANSKADE PROJEKTEN

KOMMISSIONENS SVAR

ORDFÖRKLARINGAR

Axlar: Landsbygdsutvecklingen under programplaneringsperioden 2007–2013 genomförs inom tre tematiska axlar, som bildar sammanhängande grupper av landsbygdsutvecklingsåtgärder, och en övergripande axel som avser Leadermodellen (Leaderaxel).

Dödvtikseffekter: Uppstår när ett bidragsfinansierat projekt skulle ha genomförts helt eller delvis utan bidraget.

EJFLU: Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Gemenskapens strategiska riktlinjer: Genom dessa strategiska riktlinjer fastställer rådet Europeiska unionens prioriteringar inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Det skapar en koppling till de mål som fastställdes av Europeiska rådet i Lissabon och Göteborg och översätter dem till landsbygdsutvecklingspolitik. Tanken är att man ska se till att landsbygdsutvecklingen överensstämmer med övrig EU-politik, särskilt när det gäller sammanhållning och miljö, och att följa genomförandet av den nya gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och den åtföljande omstruktureringen.

GVA: Bruttoförädlingsvärde.

Heltidsekvivalent: En enhet som används för att mäta anställda personer på ett jämförbart sätt trots att de kanske arbetar olika många timmar per vecka. Man får fram enheten genom att jämföra en anställds genomsnittliga antal arbetade timmar med det genomsnittliga antalet timmar för en heltidsanställd.

Landsbygdsutvecklingsprogram: Ett programdokument som utarbetas av en medlemsstat och godkänns av kommissionen för planering och genomförande av EU:s landsbygdsutvecklingspolitik. Ett landsbygdsutvecklingsprogram kan utarbetas på regional eller nationell nivå.

Nationell strategisk plan: Ett dokument som utarbetas av en medlemsstat och som ska ge garantier för att gemenskapsstödet för landsbygdsutvecklingen ligger i linje med gemenskapens strategiska riktlinjer och för att det finns en samordning mellan gemenskapens prioriteringar och de nationella och regionala prioriteringarna. Den nationella strategiska planen ska utgöra en ram för förberedandet av EJFLU:s programplanering. Planen ska genomföras via landsbygdsutvecklingsprogrammen.

Programperiod: En flerårig ram för planering och genomförande av EU-politik, till exempel landsbygdsutvecklingspolitik; den nuvarande landsbygdsutvecklingsperioden löper från 2007 till 2013.

Undanträngningseffekter: Den omfattning i vilken nyttan av en verksamhet som får offentligt stöd upphävs av minskad verksamhet på annat håll.

Åtgärd: Ett stödsystem för att genomföra en politik. En åtgärd fastställer reglerna för de projekt som kan finansieras inom en axel.

Åtgärd 311: Åtgärden för "diversifiering till annan verksamhet än jordbruk".

Åtgärd 312: Åtgärden för "stöd för etablering och utveckling av mikroföretag".

Åtgärd 313: Åtgärden för "främjande av turismverksamhet".

SAMMANFATTNING

I.

Syftet med EU:s landsbygdsutvecklingspolitik är att komma till rätta med problem som avfolkning, brist på ekonomiska möjligheter och arbetslöshet. Finansiering tillhandahålls för att stödja tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling i landsbygdsområden.

II.

En av de tre tematiska axlarna inom EU:s landsbygdsutvecklingspolitik syftar till att förbättra livskvaliteten och diversifiera ekonomin på landsbygden och är känd under namnet axel 3. Inom denna axel ska tre specifika åtgärder diversifiera ekonomin på landsbygden:

- Diversifiering till annan verksamhet än jordbruk ([åtgärd 311](#)).
- Stöd för etablering och utveckling av mikroföretag, i syfte att främja entreprenörskap och allsidigare ekonomi ([åtgärd 312](#)).
- Främjande av turismverksamhet ([åtgärd 313](#)).

III.

EU:s budget för dessa åtgärder uppgår till 5 miljarder euro under perioden 2007–2013. EU-finansieringen kompletteras av ytterligare 2 miljarder euro i nationella medel.

IV.

Revisionsrätten granskade om åtgärderna för att diversifiera ekonomin på landsbygden har gett kommissionen och medlemsstaterna valuta för pengarna. Framför allt bedömde revisionsrätten om de tre åtgärderna var utformade och genomfördes så att de bidrog på ett ändamålsenligt sätt till tillväxt och jobb och om de mest ändamålsenliga och effektiva projekten valdes ut för finansiering. Revisionsrätten bedömde också om den tillgängliga övervaknings- och utvärderingsinformationen levererade tillförlitliga och fullständiga uppgifter i rätt tid om utfallet av åtgärderna.

V.

Revisionsrätten konstaterar generellt att åtgärderna för att diversifiera ekonomin på landsbygden endast i begränsad utsträckning har gett kommissionen och medlemsstaterna valuta för pengarna, eftersom stödet inte systematiskt riktades in på de projekt som med störst sannolikhet skulle uppfylla målen för åtgärderna. Detta berodde på att tydliga interventionsbehov saknades eller på att specifika mål inte hade fastställts i landsbygdsutvecklingsprogrammen, på att allmänna stödskriterier hade använts som inte begränsade projekten till dem som med störst sannolikhet skulle uppnå diversifiering och på att de urvalskriterier som hade använts inte ledde till att de mest ändamålsenliga projekten valdes ut eller på att urvalskriterier inte användes alls. Alltför ofta, särskilt i början av programperioden, styrdes urvalet av projekt mer av ett behov av att använda de anslagna medlen än av kvaliteten på själva projekten. Om det fanns tillräckligt med medel finansierades alla stödberättigande projekt i vissa medlemsstater, oavsett hur projekten hade bedömts.

VI.

Medlemsstaterna minskade inte tillräckligt riskerna för dödvikts- och undanträngningseffekter och såg därmed inte till att resurserna användes så effektivt som möjligt. Medlemsstaternas kontroller av om kostnaderna var rimliga minskade inte tillräckligt risken för alltför höga kostnader, och det fanns exempel på en onödigt tung administrativ börda för de sökande och på försenade utbetalningar.

VII.

Åtgärderna övervakades och utvärderades inte på ett ändamålsenligt sätt, vilket skapar en reell risk för att man inte får reda på vilka resultat de medel som fördelats till projekten har lett till. Inriktningen på EU:s strategiska prioritering att skapa arbetstillfällen var bristfällig, och det fanns ingen aktiv styrning när det blev uppenbart att målen inte skulle uppfyllas.

SAMMANFATTNING

VIII.

Revisionsrätten rekommenderar därför följande:

- Medlemsstaterna bör i sina landsbygdsutvecklingsprogram klart och tydligt ange hur och varför offentlig intervention för investeringar i annan verksamhet än jordbruk ska hjälpa till att råda bot på till exempel marknadsmisslyckanden som rör hinder för sysselsättning och tillväxt. Medlemsstaterna bör därefter fastställa specifika och mätbara mål i förhållande till dessa behov. Kommissionen bör endast godkänna de landsbygdsutvecklingsprogram som innehåller underbyggda och samlade strategier med en tydlig logisk grund som visar hur politisk intervention bidrar till strategiska mål för att skapa tillväxtförutsättningar och arbetstillfällen.
- Medlemsstaterna bör fastställa och konsekvent tillämpa kriterier som garanterar att de mest ändamålsenliga och hållbara projekten väljs ut med hänsyn till medlemsstaternas specifika mål. Kommissionen bör se till att kriterierna tillämpas korrekt och fortlöpande och inte bara i de fall då budgetmedlen är knappa.
- Kommissionen och medlemsstaterna bör verka för att bästa praxis införs när det gäller att minska riskerna för dödvikts- och undanträngningseffekter. Kommissionen bör uppmuntra medlemsstaterna att införa en praxis som innebär att utgifter för investeringar endast är stödberättigande från och med den dag då stödet godkänns.
- Kommissionen bör se till att medlemsstaterna har ändamålsenliga system som gör att de kan kontrollera om kostnaderna är rimliga.
- Kommissionen och medlemsstaterna bör inför den kommande programperioden se till att inhämta relevant och tillförlitlig information som underlättar förvaltningen och övervakningen av åtgärden och visa i vilken utsträckning det stöd som ges bidrar till att EU:s prioriteringar uppnås. Målen för jobbskapande bör vara realistiska, antalet skapade jobb bör övervakas noga och åtgärderna bör förvaltas bättre under hela programperioden, särskilt om det blir uppenbart att de fastställda målen inte kommer att uppnås.
- Kommissionen och medlemsstaterna bör öka sina ansträngningar för att minska den administrativa bördan och se till att utbetalningar görs inom en rimlig tidsperiod.

INLEDNING

1. Syftet med EU:s landsbygdsutvecklingspolitik är att komma till rätta med problem på landsbygden som avfolkning, brist på ekonomiska möjligheter och arbetslöshet. Finansiering tillhandahålls för att stödja tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling i landsbygdsområden.

2. EU:s landsbygdsutvecklingspolitik för 2007–2013 är inriktad på tre teman (som kallas tematiska axlar), nämligen följande:

- o Axel 1 – att förbättra konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket.
- o Axel 2 – att förbättra miljön och landsbygden.
- o Axel 3 – att förbättra livskvaliteten i landsbygdsområden och främja en diversifiering av landsbygdsekonomin¹.

3. De åtta åtgärderna inom axel 3 anges ha följande mål²:

”[...] att diversifiera jordbruksverksamheten i riktning mot andra typer av verksamhet och att utveckla andra sektorer, öka sysselsättningen, förbättra grundläggande tjänster, däribland lokal tillgång till informations- och kommunikationsteknik (IKT), samt att satsa på investeringar som gör landsbygden attraktivare, så att man kan vända en utveckling mot ekonomisk och social nedgång och avfolkning av landsbygden [...]”.

4. Delar av axel 3, EU:s mål att diversifiera ekonomin på landsbygden, omfattas av följande tre specifika åtgärder:

- i) Diversifiering till annan verksamhet än jordbruk (**åtgärd 311**).
- ii) Stöd för etablering och utveckling av mikroföretag, i syfte att främja entreprenörskap och allsidigare ekonomi (**åtgärd 312**).
- iii) Främjande av turismverksamhet (**åtgärd 313**).

¹ I artikel 4 c i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1) fastställs följande övergripande mål: ”höja livskvaliteten på landsbygden och att uppmuntra till diversifiering av näringsverksamheten”.

² Skäl 46 i förordning (EG) nr 1698/2005.

5. I gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen som antagits av rådet³ fastställs Europeiska unionens prioriteringar inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Enligt dessa riktlinjer ska syftet med utgifter inom axel 3 ha följande mål:

”De resurser som är avsatta [...] under axel 3 bör bidra till den överordnade prioriteringen att skapa arbetstillfällen och förutsättningar för tillväxt [...]”.

Riktlinjerna anger den strategi som medlemsstaterna ska följa när de utarbetar sin nationella strategiska plan och efterföljande landsbygdsutvecklingsprogram för perioden 2007–2013. Det förväntade bidraget till tillväxt och jobb på landsbygden, i enlighet med Lissabonstrategi, speglades också i resultatindikatorerna i tillämpningsföreskrifterna⁴.

6. Diversifieringsåtgärderna, såsom en del av landsbygdsutvecklingspolitiken, omfattas av systemet med delad förvaltning mellan kommissionen och medlemsstaterna. Landsbygdsutvecklingsprogrammen föreslås av medlemsstaterna och godkänns av kommissionen. Medlemsstaterna väljer sedan ut de projekt som ska få finansiering utifrån de program som presenterats. **Figur 1** visar hur finansieringen fördelas till diversifieringsprojekt genom regelverket.

³ I enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1698/2005 fastställs prioriteringarna för landsbygdsutvecklingen i punkt 3.3 i bilagan till rådets beslut 2006/144/EG av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) (EUT L 55, 25.2.2006, s. 20).

⁴ Punkt III i bilaga VIII till kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 368, 23.12.2006, s. 15).

FIGUR 1

7. EU:s planerade utgifter för dessa åtgärder uppgick till 5 miljarder euro för perioden 2007–2013, och medlemsstaterna avsatte 2 miljarder euro av sina egna medel. Eftersom efterfrågan på vissa åtgärder har varit lägre än väntat har den planerade finansieringen av åtgärderna i vissa medlemsstater minskats med totalt 0,3 miljarder euro under programperioden (se **bilaga I**).

⁵ För att ha rätt till stöd inom åtgärd 311 får butiken inte bara sälja sina egna jordbruksprodukter.

8. Finansieringen ges i form av bidrag till stöd för projekt och kompletterar därför den finansiering som stödmottagarna själva bidrar med. Exempel på vanliga typer av projekt som finansieras inom axel 3-åtgärder är följande:

- Inom åtgärd 311: tjänsteverksamhet (logi av typen rum med frukost, lantgårdsturism, utbildning och social verksamhet på lantgård etc.), hantverksverksamhet (krukmakeri, tillverkning av lokala produkter etc.) och affärsverksamhet (etablering av butiker knutna till det jordbruksföretag där produkter⁵ säljs direkt till kunderna etc.).
- Inom åtgärd 312: stöd till utveckling av befintliga mikroföretag eller till enskilda individer som avser att starta ett nytt mikroföretag (färre än tio anställda och en omsättning på mindre än 2 miljoner euro) inom en annan verksamhet än jordbruk.
- Inom åtgärd 313: uppförande eller renovering av turisminfrastruktur, anläggningar och/eller attraktioner för besökare, fritidsanläggningar, utveckling och marknadsföring av turismprodukter, utveckling av strategier för marknadsföring av turism och informationsmaterial.

9. I **ruta 1** ges exempel på typer av projekt som finansierades inom de tre diversifieringsåtgärder som revisionsrätten granskade.

10. De totala kostnaderna för de granskade projekten uppgick till mellan 10 000 och 3 miljoner euro, och det offentliga stödet till mellan 2 500 och 1,1 miljoner euro. I förordning (EG) nr 1698/2005 fastställdes inte något högsta stödberättigande belopp eller någon högsta tillåten stödnivå för dessa åtgärder. Medlemsstaterna fastställer stödsatsen och det högsta stödberättigande beloppet i sina landsbygdsutvecklingsprogram i enlighet med EU:s allmänna bestämmelser för statligt stöd.

EXEMPEL PÅ TYPER AV INVESTERINGAR SOM FINANSIERAS GENOM DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDER

© Europeiska revisionsrätten.

Ett jordbruksföretag diversifierade sin verksamhet och erbjuder nu logi i Italien (åtgärd 311)

© Europeiska revisionsrätten.

En blomsterbutik i Sverige (åtgärd 312)

© Europeiska revisionsrätten.

En viltpark och ett café i Storbritannien (åtgärd 313)

REVISIONENS INRIKTNING OCH OMFATTNING SAMT REVISIONSMETOD

- 11.** Revisionsrätten försökte bedöma om de granskade åtgärderna hade utformats och genomförts så att man fick valuta för pengarna och om de granskade projekt som finansierades uppnådde målen för åtgärderna. Revisionsrätten bedömde också om resultaten av åtgärderna övervakades och utvärderades på ett sätt som gjorde det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att kartlägga och reagera på eventuella problem som kunde uppstå och att lämna objektiv information om utfallet av åtgärderna.

⁶ Dessa medlemsstater valdes ut för att revisionen skulle få en god geografisk täckning och för att de hade genomfört alla tre diversifieringsåtgärder med ett tillräckligt antal avslutade projekt.

- 12.** Revisionen var inriktad på att besvara följande fråga:

Har åtgärderna för att diversifiera ekonomin på landsbygden gett medlemsstaterna och kommissionen valuta för pengarna?

De viktigaste delfrågorna var följande:

- Utformas och genomförs diversifieringsåtgärderna så att de bidrar på ett ändamålsenligt sätt till tillväxt och jobb?
- Minskades riskerna avseende effektivitet och sparsamhet tillräckligt?
- Finansierades projekt som faktiskt var ändamålsenliga och effektiva?

- 13.** Revisionen omfattade både kommissionen och besök i sex medlemsstater (Tjeckien, Frankrike – Aquitaine, Italien – Kampanien, Polen, Sverige (Västra Götaland) och Storbritannien – England (Yorkshire and the Humber))⁶ och inbegrep utformningen och genomförandet av åtgärderna, de resultat som uppnåtts inom avslutade projekt och övervakningen av det ekonomiska stödet inom diversifieringsåtgärderna. Revisionsrätten granskade ett urval av 129 projekthandlingar som gällde de tre diversifieringsåtgärderna. 57 av projekten besöktes på plats, då även den underliggande dokumentationen analyserades och stödmottagarna intervjuades. 72 projekthandlingar kontrollerades genom en dokumentgranskning.

IAKTTAGELSER

DEL ETT – UTFORMAS OCH GENOMFÖRS DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDERNA SÅ ATT DE BIDRAR PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT TILL TILLVÄXT OCH JOBB?

- 14.** Åtgärderna inom axel 3 ska bidra till den övergripande prioriteringen att skapa arbetstillfällen på landsbygden inom annan verksamhet och andra tjänster än jordbruk. Detta är ett svar på utvecklingen i många delar av Europa mot ekonomisk och social nedgång samt avfolkning på landsbygden. Diversifiering är nödvändigt för tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling på landsbygden och bidrar därigenom till bättre territoriell balans i såväl ekonomiska som sociala termer⁷.
- 15.** Medlemsstaterna ska uttrycka sina strukturella och territoriella behov i form av tydliga och specifika mål⁸ i sina landsbygdsutvecklingsprogram och i överensstämmelse med sin nationella strategiska plan. De måste därefter vidta åtgärder som är inriktade på att uppnå dessa mål.
- 16.** För att medlemsstaternas politik ska bli både ändamålsenlig och mål-inriktad måste de ha kunskap om såväl drivkrafterna som hindren för sysselsättning och tillväxt på landsbygden. De måste också se till att den logiska grunden för intervention klart och tydligt motiveras när det gäller hur offentliga medel kan bidra till att exempelvis råda bot på marknadsmisslyckanden. Medlemsstaterna ska också ange det utfall som de planerar att uppnå (hur diversifiering kan/kommer att bidra till hållbar tillväxt och vilka förändringar som ska åstadkommas), det vill säga skapa en tydlig ram och ge tydlig vägledning för den löpande förvaltningen av programmet (till exempel identifiera förbättringar som ska göras vid behov).
- 17.** Revisionsrätten granskade EU:s lagstiftning och medlemsstaternas system, förfaranden och dokument för att inhämta bevis för huruvida diversifieringsåtgärdernas utformning och genomförande sannolikt skulle leda till en effektiv finansiering av ändamålsenliga projekt som gällde prioriteringen tillväxt och jobbskapande. Specifikt granskade revisionsrätten om medlemsstaterna har en logisk grund som med avseende på åtgärderna visar att det finns ett behov av offentlig intervention och att man har fastställt tydliga mål och relevanta stödkriterier samt ändamålsenliga urvalsförfaranden. Revisionsrätten bedömde också i vilken utsträckning kommissionen och medlemsstaterna styrde åtgärderna med hänsyn till de uppnådda resultaten.

⁷ *Handbook on Common Monitoring and Evaluation Framework - Guidance note E - Measure fiches - setting out the rationale of the measures* (handbok om gemensam övervaknings- och utvärderingsram - anvisning E - åtgärdsdokument – att fastställa den logiska grunden till åtgärderna), generaldirektoratet för jordbruk 2006.

⁸ Artikel 43 i förordning (EG) nr 1974/2006: "När det gäller investeringsåtgärder skall medlemsstaterna säkerställa att stödet är inriktat på tydligt definierade mål som speglar identifierade strukturella och territoriella behov samt strukturella nackdelar".

DE FASTSTÄLLDA MÅLEN VAR ALLMÄNNA OCH HANDLADE INTE ALLTID OM ATT SKAPA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR TILLVÄXT OCH ARBETSTILLFÄLLEN

- 18.** I enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1698/2005⁹ hade de granskade nationella/regionala landsbygdsutvecklingsprogrammen identifierat ett antal starka och svaga sidor i ekonomierna på landsbygden. I landsbygdsutvecklingsprogrammen och andra programdokument analyserade de dock inte närmare de bakomliggande orsakerna till dessa problem för att bestämma interventionens inriktning¹⁰ (se **ruta 2**).
- 19.** I de landsbygdsutvecklingsprogram som granskades hade vissa potentiella vinster som skulle kunna uppnås genom åtgärderna 311, 312 och 313 identifierats, men inget av dem innehöll en tydlig interventionslogik av typen *identifierade behov – särskilda behov – verksamhet som krävs för att uppnå dessa mål*. I till exempel Sverige innehöll landsbygdsprogrammet en uppräknning av ett antal områden där offentlig intervention kunde behövas för att åstadkomma en diversifiering av ekonomin på landsbygden och stödja tillväxt (undanröja hinder för kvinnors deltagande, skapa kreditgarantiföreningar etc.) men specifika mål angavs inte och inte heller identifierades särskilda verksamhetstyper som skulle finansieras för att man skulle uppnå målen.

⁹ "Landsbygdsutvecklingsprogrammen skall innehålla a) en analys av starka och svaga sidor, strategin för att dra nytta av eller åtgärda dessa, samt den förhandsbedömning som avses i artikel 85 [...]".

¹⁰ I punkt A.5.2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1974/2006 krävs "bevis för att stödet för investeringsåtgärder är inriktat på klart definierade mål som speglar identifierade territoriella behov och strukturella svårigheter".

RUTA 2

EXEMPEL PÅ ETT LANDSBYGDSUTVECKLINGSPROGRAM DÄR BEHOVET AV ATT FINANSIERA DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDER INTE VISAS TYDLIGT

Storbritannien – England: Enligt landsbygdsprogrammet ska varje region särskilt beakta otillräckliga ekonomiska resultat och ekonomiska nackdelar när åtgärderna genomförs. Den regionala genomförandepLANEN för Yorkshire and the Humber innehåller motiveringen att andelen diversifierade jordbruksföretag i regionen ligger under det nationella genomsnittet, men den visar inte att det behövs mer diversifiering av landsbygdsekonomin, till exempel när det gäller jordbruksinkomster, jordbruksföretagens möjlighet att överleva, inkomstvolatilitet eller andra faktorer, och den anger inte heller varför det förekommer mindre diversifiering i denna region och på vilket sätt offentlig intervention skulle kunna bidra till ökad diversifiering.

- 20.** I alla de granskade nationella/regionala landsbygdsutvecklingsprogrammen, med undantag av ett särskilt fall i Italien (se punkt 21), var målen så allmänna och utan tidsbegränsning att de nationella/regionala myndigheterna inte kunde ta fram mätbara mål (se **ruta 3**). Varje åtgärds bidrag till de operativa målen kvantifierades därför enbart i termer av mål för de övervakningsindikatorer som fastställts i EU:s gemensamma övervaknings- och utvärderingsram¹¹. Dessa "mål" fastställdes dock genom att man beräknade de förväntade resultaten utifrån den planerade utgiftsvolymen och inte genom att man först identifierade vilka resultat som krävdes för att tillgodose ett behov eller uppnå ett mål och därefter identifierade hur stor del av ett givet mål som kunde uppnås med den finansiering som fanns tillgänglig.
- 21.** Åtgärd 311 i Italien – Kampanien var ett undantag eftersom den innehöll det specifika målet "främja full sysselsättning för medlemmar i jordbruks-hushållet", till vilket man knöt ytterligare en kvantifierad indikator (dvs. med ett mål): "antal medlemmar i jordbrukshushållet som får arbete i de verksamheter som får stöd".

¹¹ I tillämpningsförfordningen fastställs följande resultatindikatorer i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen:

- Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark som tillförts företag som fått stöd (åtgärderna 311, 312, 313).
- Bruttoantalet tillskapade arbetstillfällen (uppdelat efter jobb på/utanför jordbruksföretaget, kön och ålderskategori) (åtgärderna 311, 312, 313).
- Ökning av antalet turister (uppdelat efter antalet övernattningar och antalet dagsbesök) (åtgärd 313).

RUTA 3

EXEMPEL PÅ ALLTFÖR ALLMÄNNA MÅL FÖR DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDER

I **Tjeckien** fastställdes identiska mål för alla tre åtgärder: "diversifiering av jordbruksverksamhet till annan produktion än jordbruksproduktion, utveckling av annan produktion än jordbruksproduktion och stöd till skapande av arbetstillfällen", "mångfald i ekonomin på landsbygden", "höjd livskvalitet på landsbygden och ekonomisk diversifiering". Dessa mål är hämtade från skäl 46 i ingressen till förordning (EG) nr 1698/2005 utan någon närmare precisering och de är allmänna och utan tidsbegränsning. I till exempel målet "mångfald i ekonomin på landsbygden" preciseras inte omfattningen av den förbättring av den rådande situationen som eftersträvas med åtgärden och målet kan därför inte översättas till en kvalitativ eller kvantitativ indikator.

I landsbygdsutvecklingsprogrammet för **Polen** angavs målen för åtgärd 313 (turism) endast i allmänna ordalag inom ramen för en integrerad åtgärd¹² på följande sätt: "Åtgärden kommer att förbättra levnadsvillkoren på landsbygden"; "Detta kommer att bidra till att landsbygdsbefolkningens identitet utvecklas"; "Detta kommer att bidra till [...] att [...] landsbygdens särprägel bevaras". Detta är allmänna formuleringar som inte närmare anger hur denna åtgärd ska bidra till främjande av turism.

¹² Åtgärderna 313 "Främjande av turism", 322 "Förnyelse och utveckling av byar" och 323 "Bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden" slogs samman till en åtgärd.

- 22.** Det faktum att de granskade medlemsstaterna och regionerna inte klart och tydligt har preciserat vad de vill uppnå tyder på en strategi som är efterfrågestyrd snarare än målstyrd. Det leder till att många olika verksamheter och sektorer fortsätter att vara stödberättigande och en risk för att stödet inte är tillräckligt inriktat på de identifierade behov och strukturella svårigheter (den logiska grunden för intervention) som bland annat står i vägen för tillväxt och jobbskapande.

KOMMISSIONEN GODKÄNDE LANDSBYGDSUTVECKLINGSPROGRAM TROTS BRISTERNA I DEM

- 23.** Enligt förordning (EG) nr 1974/2006 ska medlemsstaterna identifiera den logiska grunden för insatsen, målen, tillämpningsområdet och åtgärderna. Landsbygdsutvecklingsprogrammen ska också ge "bevis för att stödet för investeringsåtgärder är inriktat på klart definierade mål som speglar identifierade territoriella behov och strukturella svårigheter". Innan kommissionen godkänner medlemsstaternas landsbygdsutvecklingsprogram måste den därför kontrollera att målen i dem överensstämmer med EU:s strategi och nationella strategier och med de behov och svaga sidor som har identifierats.
- 24.** Eftersom målen i de granskade landsbygdsutvecklingsprogrammen definierades i så allmänna termer, kunde emellertid de kontroller av överensstämmelsen som gjordes endast vara till begränsad nytta. Ändå godkände kommissionen landsbygdsutvecklingsprogram trots dessa brister och den gjorde inte någon kritisk bedömning av argumenten för intervention. Inte heller beaktade den hur ändamålsenligt och effektivt de föreslagna åtgärderna skulle kunna skapa tillväxt och hållbara jobb.

DE STÖDVILLKOR/STÖDKRITERIER SOM DE GRANSKADE MEDLEMSSTATERNA FASTSTÄLLT BEGRÄNSAR INTE STÖDET TILL DIVERSIFIERING

- 25.** När medlemsstaterna har slagit fast sina mål måste de fastställa stödvillkoren – (till exempel typerna av investering, kategorierna av stödmottagare och karaktären på stödet) – så att stödet riktas in på uppfyllelse av de fastställda målen.

26. Stöd villkoren ska begränsa stödets räckvidd. Revisionsrätten konstaterade att medlemsstaternas stöd villkor också var mycket allmänna, vilket gjorde att medel fördelades till projekt som i praktiken inte var inriktade på målen för de särskilda åtgärderna, även om de kunde vara till viss nytta för lokalbefolkningen (se **ruta 4**). Revisionsrätten fann till och med projekt som inte var stödberättigande enligt EU:s bestämmelser i Tjeckien och Sverige (se **bilaga II**).

¹³ I artikel 71.2 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskrivs följande: "Utgifter kan endast berättiga till stöd från EJFLU om de avser sådana insatser som beslutats av programmets förvaltningsmyndighet, eller under dess ansvar, i enlighet med det behöriga organets urvalskriterier".

URVALSFÖRFARANDENA RIKTADE INTE IN MEDLEN PÅ DE BÄSTA PROJEKTEN

27. När medlemsstaterna har fastställt mål och stödskriterier måste de fastställa förfaranden för att välja ut insatser och projekt från populationen av stödberättigande projekt. Urvalskriterierna bör göra det möjligt för medlemsstaterna att identifiera och använda den tillgängliga budgeten till de insatser och projekt som bidrar mest till målen. Att urvalskriterier tillämpas på ett ändamålsenligt sätt är ett krav i den gällande EU-lagstiftningen¹³.

RUTA 4

ALLMÄNT FORMULERADE STÖDKRITERIER LEDDE TILL FINANSIERING AV VISSA PROJEKT SOM INTE VAR INRIKTADE PÅ MÅLEN FÖR ÅTGÄRDERNA

Polen: Trots att syftet med åtgärd 311 är att jordbruksföretag ska diversifiera sin verksamhet till annan verksamhet än jordbruk samt att främja sysselsättning inom andra sektorer än jordbruk på landsbygden, köpte 42 % av stödmottagarna i regionen Małopolskie (Lillpolen) utrustning (traktorer etc.) för att kunna leverera grundläggande jordbrukstjänster av samma slag som de som utfördes på deras egna jordbruksföretag till tredje part, vilket inte bidrog till att ekonomin på landsbygden diversifierades.

I Polen gällde också vid tidpunkten för revisionen 68 % av de projekt som finansierades inom åtgärd 313 (turism) uppförandet av kommunala idrottsanläggningar eller investeringar i lekplatser för barn. Till exempel moderniserades en fotbollsplan bredvid en skola inom åtgärd 313. Projektet syftade till att förbättra livskvaliteten för landsbygdsbefolkningen genom att man uppförde en modern idrotts- och fritidsanläggning och även ställde den till låg- och mellanstadieelevernas förfogande. Det är dock inte sannolikt att denna typ av projekt diversifierar ekonomin genom att det lockar till sig turister, vilket är målet med åtgärden¹⁴.

¹⁴ I artikel 55 i förordning (EG) nr 1698/2005 anges vilka typer av investering som är stödberättigande inom åtgärd 313 – *Främjande av turismverksamhet* – "Stöd enligt artikel 52 a iii skall avse följande: a) Småskalig infrastruktur, t.ex. informationscentrum och skyltar vid sevärdheter. b) Infrastruktur för fritids- och rekreationsändamål, t.ex. sådan som gör det möjligt att ta sig fram till naturområden, samt inkvarteringsmöjligheter i mindre skala. c) Utveckling och/eller marknadsföring av turismtjänster med anknytning till landsbygdsturism".

- 28.** Urvalskriterierna ska möjliggöra en objektiv och transparent bedömning av projektförslagens relativa fördelar. De bör också garantera att projekt som inte ger valuta för pengarna avslås. I själva verket är det så att också i de fall då projekt uppfyller alla villkor är vissa projekt bättre än andra på att nå de mål som har satts upp för att tillgodose landsbygdens behov. Eftersom de tillgängliga medlen är begränsade bör man till exempel ge företräde åt ett investeringsprojekt som skapar fler jobb på landsbygden än vad ett annat projekt gör, om projekten i övrigt är likvärdiga.
- 29.** Två av de granskade medlemsstaterna hade inte fastställt några urvalskriterier utan förlitade sig enbart på sina allmänna stödskriterier när de skulle upprätta en lista över projekt som skulle få medel. Detta var fallet i Frankrike (Aquitaine) och Polen under de första åren av programperioden (2007–2010). Under denna period valde Polen i praktiken projekt antingen enligt först till kvarn-principen eller slumpvis¹⁵. I en annan medlemsstat, Sverige (Västra Götaland), resulterade inte det urvalsförfarande som användes i att projekt gavs poäng eller rangordnades så att man skulle kunna jämföra dem objektivt över tid och se till att de högst prioriterade projekten konsekvent valdes ut.
- 30.** De resterande tre medlemsstaterna (Italien – Kampanien, Tjeckien och Storbritannien – England) använde urvalskriterier och ett antal olika poängsystem, men Tjeckien slutade att använda sina urvalskriterier 2009. Dessa blev dock meningslösa i Italien – Kampanien och Tjeckien, eftersom ingen av de båda medlemsstaterna/regionerna fastställde hur många poäng ett projekt minst måste uppnå för att väljas ut. Detta betyder att så länge finansiering fanns tillgänglig kunde projekt väljas ut även om de inte bedömdes som särskilt relevanta i förhållande till de nationella/regionala prioriteringarna (se **ruta 5**).
- 31.** Fyra av de granskade medlemsstaterna (Frankrike (Aquitaine), Italien – Kampanien, Sverige (Västra Götaland) och Tjeckien) valde ut så många stödberättigande projekt som möjligt med de tillgängliga resurserna, oavsett om de hade potential att bidra till målen för åtgärderna. Revisionsrätten konstaterade emellertid att medlemsstaterna i ett senare skede, om budgeten var för liten för att täcka alla stödberättigande ansökningar, valde ut projekt på ett striktare sätt. Det fick till följd att bättre projekt fick avslag senare i processen enbart av budgetskäl (se **ruta 6**).

¹⁵ I Polen användes urvalskriterier endast i 2011 års meddelande om ansökningsomgång för åtgärd 311, i 2010 och 2011 års meddelanden om ansökningsomgång för åtgärd 312 och i 2009 och 2010 års meddelanden om ansökningsomgång för åtgärd 313.

RUTA 5

EXEMPEL PÅ URVALSSYSTEM SOM INTE MEDGAV ATT RELEVANTA PROJEKT VALDES UT

Italien – Kampanien: Systemets utformning framstod som ett exempel på god praxis eftersom stödberättigande investeringsprojekt bedömdes utifrån urvalskriterier som angav hur många poäng som projekten totalt måste uppnå (gräns) för att vara stödberättigande, bland annat för "projektkvalitet". Men inom systemet gavs inte bara poäng till projekt som uppfyllde kriterierna utan också till projekt som inte gjorde det.

Under kategorin "kvalitet på projekten" fick ett projekt som inte uppfyllde några kriterier 20 poäng (den "lägsta gräns" som skulle uppnås) och finansierades därför ändå. Detta gör det kvalitetsrelaterade projekturvalet i praktiken meningslöst eftersom alla projekt automatiskt uppfyller villkoren om det finns tillräckligt med medel.

Frankrike (Aquitaine): Eftersom urvalskriterier saknades innebar bara det faktum att ett projekt var stödberättigande och att medel fanns tillgängliga att projektet skulle väljas ut. Det ledde till att ett projekt för att bygga ett nytt vinprovningsrum finansierades trots att det redan fanns sådana anläggningar. Projektet diversifierade/breddade inte ytterligare jordbruksföretagets verksamhet och bidrog därför inte till målen för den åtgärd som det finansierades inom.

RUTA 6

EXEMPEL PÅ ICKE ÄNDAMÅLSENLIGA URVALSPROCESSER

Tjeckien: Under de två första åren (2007 och 2008) när det inte fanns en lägsta gräns och när budgeten var tillräcklig för att finansiera alla stödberättigande ansökningar rangordnades inte de inlämnade projekten enligt preferensskriterierna. Det fick till följd att projekt med 0 av maximalt 35 poäng och 1 av maximalt 106 poäng ändå finansierades. Sedan 2010 har stödberättigande projekt behövt en mycket högre poäng för att få finansiering: minst 25 av 40 respektive 54 av 101 poäng.

Italien - Kampanien: Under den första ansökningsperioden för åtgärd 312 (juli/augusti 2009) finansierades alla 163 stödberättigande ansökningar. Under den andra perioden (september/oktober 2009) var 322 ansökningar godtagbara men endast 70 finansierades eftersom hela budgeten för åtgärden redan hade använts. Detta innebär att projekt från den andra perioden inte kom i fråga ens i de fall då de fick mycket högre poäng än andra projekt som hade finansierats under den första perioden. Av de projekt som hade uteslutits på grund av att det saknades medel under den andra perioden hade, exempelvis, det högst rankade projektet en poäng som var 85 % högre än de projekt som finansierats den första perioden.

Sverige: Fram till 2011 avlogs inga ansökningar med stödberättigande projekt med motiveringen att de var lågprioriterade. Ett resultat av denna bristande prioritering är att åtgärderna delvis fick läggas ner 2011 på grund av budgetunderskott, och projekt fick avslag med motiveringen att pengarna till projekt är begränsade och att man måste prioritera. Detta resulterade visserligen i en strikt målinriktning av den återstående budgeten, men merparten av den hade då redan använts.

JOBBSKAPANDE VAR EN DEL AV DEN ÖVERGRIPANDE PRIORITERINGEN FÖR ÅTGÄRDERNA MEN DETTA ÅTERSPEGLADES INTE ALLTID I HUR MEDLEN KANALISERADES

- 32.** Såsom nämndes ovan (se punkt 14) är jobbskapande en del av den övergripande prioriteringen inom axel 3. När medlemsstaterna prioriterar projekt som uppfyller målen i landsbygdsutvecklingsprogrammen ska de därför försöka välja ut de projekt som har högst potential att skapa jobb. De ska inte bara försöka skapa fler jobb utan också se till att stödet är ekonomiskt ändamålsenligt och effektivt, till exempel genom att beakta kostnaden per jobb och jobb kvaliteten.
- 33.** Revisionen visade att alla granskade medlemsstater utom Frankrike tog hänsyn till potentialen för jobbskapande när de bedömde projektförslag. De brister i urvalssystemen som beskrivs ovan innebar dock i praktiken att urvalssystemet i vissa medlemsstater inte var ändamålsenligt när det gällde att prioritera projekt som skapade arbetstillfällen (se punkterna 30 och 31). Ett exempel är Italien (Kampanien) där urvalssystemet inom åtgärd 311 medgav prioritering av projekt som främjade full sysselsättning för en medlem i jordbrukshushållet (se punkt 21) men där det förekom i brister i hur detta kriterium tillämpades (se **ruta 7**).

RUTA 7

ETT BRA SYSTEM PÅ PAPPERET MEN INTE I PRAKTIKEN

I **Italien – Kampanien** beskrivs det kriterium som är knutet till målet att främja full sysselsättning för en hushållsmedlem som förhållandet mellan investeringskostnaden och antalet anställda. I bedömningen ingick dock en beräkning av andelen medlemmar i jordbrukshushållet som hittar full sysselsättning som sedan översattes till en poäng.

Meddelandena om ansökningsomgång innehöll inga anvisningar om hur denna andel skulle beräknas. Det fick till följd att beräkningarna inte gjordes och att poäng gavs utifrån icke underbyggda påståenden i den tekniska rapporten.

När det till exempel gällde ett projekt för lantgårdsturism angav stödmottagaren "en ökning av antalet arbetstimmar för familjemedlemmarna" som ett förväntat resultat, och utifrån det fick projektet det högsta antalet poäng. Överensstämmelse med detta kriterium kontrollerades inte vid de kontroller på plats som myndigheterna gjorde före slutbetalning, och stödmottagaren kunde inte styrka detta påstående för revisorerna med hjälp av något underlag.

- 34.** Vad beträffar projekt som har som mål att skapa jobb är kostnaden per skapat jobb en indikator på deras ekonomiska effektivitet. Revisionsrätten beräknade denna indikator¹⁶ för de 26 granskade projekt som lyckades skapa jobb (se **bilaga II**). Beräkningen visade att kostnaden per skapat jobb varierade kraftigt mellan projekt, närmare bestämt mellan 3 000 och 215 000 euro. Revisionsrätten är medveten om att projekt kan ha andra mål som också ska beaktas under urvalsprocessen men de stora skillnaderna i kostnader per skapat jobb inom/för liknande verksamhet tyder på att man måste titta närmare på denna fråga.
- 35.** Tre av de granskade medlemsstaterna tog hänsyn till de inlämnade projektförslagens ekonomiska effektivitet uttryckt i kostnad per jobb. När myndigheterna i Storbritannien gjorde sin projektbedömning bedömde och poängsatte de den kompetensnivå som krävdes i de jobb som planerades inom projektet och den valuta som de gav för pengarna (kostnad per jobb och kostnad per kompetensnivå när det gäller bidraget).
- 36.** I Polen varierar det beviljade bidraget i enlighet med det antal jobb som stödmottagaren förbinder sig att skapa, medan kostnaden per jobb i Italien endast bedöms inom åtgärd 312 och alla utgifter (det vill säga hela investeringskostnaden) beaktas jämfört med ett genomsnittligt värde som fastställs av myndigheterna. Extra poäng ges utifrån beräkningen av kostnaden per jobb.
- 37.** Endast Polen, Tjeckien och Storbritannien ställde som villkor för stödet att jobb skapades om det var ett projektmål. I Polen och Storbritannien måste styrkande handlingar lämnas in tillsammans med betalningsansökan (men Storbritannien accepterade också förväntade resultat), medan projektansvariga i Tjeckien omfattades av riktade kontroller efter genomförandet av projekten. Tydliga regler för den åtagandeperiod som de skapade jobben skulle bevaras hade fastställts i Polen och Tjeckien – två år efter slutbetalningen respektive till slutet av den femåriga åtagandeperioden¹⁷.
- 38.** I Italien – Kampanien förlitade sig myndigheterna omvänt endast på uppskattningen av det antal jobb som skulle skapas enligt stödmottagarens uppgifter i ansökan. Skapandet av dessa jobb var inte ett villkor för betalning och kontrollerades inte vid slutbetalningen eller i samband med senare övervakning. Revisionen visade att endast fyra av de nio granskade projekten försökte skapa jobb, och inom två av dem skapades det klart färre jobb än förväntat.

¹⁶ Beräknad som det totala offentliga stöd som betalats till stödmottagaren dividerat med antalet skapade jobb (i heltidsekvivalenter).

¹⁷ Artikel 72 i förordning (EG) nr 1698/2005.

INGEN FÖREBYGGANDE FÖRVALTNING AV ÅTGÄRDerna

- 39.** När övervaknings- och utvärderingsinformationen visade att målen för åtgärderna inte uppfylldes ändrade inte medlemsstaternas myndigheter interventionernas utformning för att maximera deras effekt och stödjade mer ändamålsenliga och effektiva projekt som kunde leverera reella resultat i förhållande till de fastställda målen.
- 40.** Detta var särskilt märkbart i Tjeckien, där man inte vidtog några åtgärder för att i högre grad ge företräde åt jobbskapande projekt, trots att man var långt ifrån att uppnå målet för jobbskapande, vilket delvis berodde på de orealistiska/ambitiösa mål som myndigheterna hade fastställt. I Sverige tog man vid en omfördelning av delar av axel 3-budgetarna mellan län hänsyn till utgiftsnivån men inte till framstegen med att uppnå resultat. I Italien erbjöd man en hög stödsats för att öka utnyttjandet men utan koppling till uppnåendet av resultat (se **ruta 8**).

RUTA 8

EXEMPEL PÅ AVSAKNAD AV FÖREBYGGANDE FÖRVALTNING

Tjeckien: I utvärderingen efter halva tiden, som publicerades 2010, framhölls att de tre granskade åtgärderna hade haft begränsad effekt. Utvärderaren konstaterade att åtgärd 311 endast uppnådde 0,8 % av indikatorn för det antal bruttoarbetstillfällen som skulle skapas. Åtgärd 312 uppnådde endast 1,4 % av det mål för jobbskapande som ursprungligen hade fastställts och åtgärd 313 endast 1 % efter tre års programgenomförande. Trots denna brist på framgång hade Tjeckien inte anpassat åtgärderna. I stället har de tjeckiska myndigheterna minskat sina mål för resultatindikatorn "antal skapade bruttoarbetstillfällen" med mer än 90 %, från 29 000 till 2 700, samtidigt som de har behållit storleken på de planerade utgifterna per åtgärd.

Italien – Kampanien: För att förbättra det ekonomiska genomförandet av åtgärderna ökade myndigheterna 2010 den högsta offentliga stödsatsen till 100 % för projektbelopp på upp till 50 000 euro när det gällde åtgärderna 311 och 312. Att man avskaffade skyldigheten för stödmottagarna att bidra till projektet berodde inte på att projekten gav större valuta för pengarna i fråga om de resultat som skulle uppnås.

Sverige: Trots det faktum att resultatindikatorn i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för skapade jobb endast nådde 6,6 % av målet 2010, anpassades inte åtgärderna eller urvalskriterierna så att de blev mer ändamålsenliga för att garantera att målet uppfylldes. Länen informerades dessutom om att om de inte hade ingått åtaganden för minst 50 % av sin budget senast i oktober 2011 skulle deras budgetar omfördelas till andra län som kunde utnyttja dem snabbare.

**KOMMISSIONEN HAR INTE I TILLRÄCKLIG UTSTRÄCKNING
ANVÄNT RESULTATINFORMATION TILL ATT ÖKA
DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDERNAS EFFEKTIVITET OCH
ÄNDAMÅLSENLIGHET**

- 41.** Kommissionen övervakar och kontrollerar genomförandet av programmen, framför allt genom att delta i övervakningskommittésammanträden¹⁸, granskar årsrapporter och gör granskningsbesök i medlemsstaterna. Kommissionens ansvar för att den ekonomiska förvaltningen är sund kräver dessutom att den förbättrar genomförandet av programmen om så behövs. Enligt artikel 77.2 i förordning (EG) nr 1698/2005 kan kommissionen delta i övervakningskommitténs sammanträden "som rådgivare".
- 42.** Kommissionen har under hela programperioden framhållit att det behövs större selektivitet och målinriktning i genomförandet av åtgärden, oavsett om budgeten är tillräckligt stor eller inte. Granskningen visade emellertid att kommissionen inte alltid såg till att medlemsstaterna fastställde lämpliga urvalskriterier och/eller tillämpade dem konsekvent. Kommissionen vidtog inga ändamålsenliga åtgärder trots att Frankrike, Polen och Tjeckien (2009) inte tillämpade några urvalskriterier. När det gäller andra landsbygdsutvecklingsåtgärder har kommissionen dock vidtagit åtgärder i fråga om liknande brister och föreslagit finansiella korrigeringar.
- 43.** Kommissionen vidtog inte heller lämpliga åtgärder under övervakningskommittésammanträden eller den årliga granskningen av programmets framsteg¹⁹ för att se till att medlemsstaterna på ett ändamålsenligt sätt valde ut och godkände projekt som bidrog till att de fastställda målen uppnåddes. Vad beträffar det fall som tas upp i **ruta 8** har kommissionen inte krävt att i diversifieringsåtgärderna i Tjeckien ska bli mer ändamålsenliga utan i stället accepterat en ren minskning av målen för det bruttotantal arbetstillfällen som ska skapas.

¹⁸ Artikel 78 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskriver följande: "Övervakningskommittén skall försäkra sig om att landsbygdsutvecklingsprogrammet genomförs på ett effektivt sätt". Detta sker genom granskning och översyn av urvalskriterier, kontroll av hur långt man har kommit i måluppfyllelsen, i vilken utsträckning målen har uppnåtts etc.

¹⁹ Artikel 83 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskriver följande: "I samband med att årsrapporten lämnas in skall kommissionen och förvaltningsmyndigheten varje år granska de viktigaste resultaten från föregående år i enlighet med de förfaranden som skall fastställas i samförstånd med respektive medlemsstat och förvaltningsmyndighet."

DEL TVÅ – MINSKADES RISKERNA AVSEENDE EFFEKTIVITET OCH SPARSAMHET TILLRÄCKLIGT?

- 44.** Att få valuta för pengarna handlar om att man använder resurserna optimalt för att uppnå det planerade utfallet. De allmänna riskerna när det gäller en sund ekonomisk förvaltning är, förutom risken avseende ändamålsenlighet, riskerna avseende effektivitet och sparsamhet.
- 45.** Risken avseende effektivitet är möjligheten att en verksamhet
- inte maximerar outputen med en viss input eller att den gör det utan vederbörlig hänsyn till lämplig kvalitet,
 - inte minimerar inputen för en viss output eller att den gör det utan vederbörlig hänsyn till lämplig kvalitet.
- 46.** Risken avseende sparsamhet är möjligheten att en verksamhet
- inte minimerar kostnaden för resurser eller att den gör det utan hänsyn till lämplig kvalitet.
- 47.** Riskerna avseende effektivitet och sparsamhet kan minskas avsevärt genom god programplanering. Detta befriar dock inte myndigheterna från ansvaret att göra relevanta kontroller av genomförandet.
- 48.** Av det skälet, och i enlighet med de principer om effektivitet och sparsamhet som föreskrivs i artikel 30.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012²⁰, anser revisionsrätten att medlemsstaterna bör
- se till, innan de beviljar finansiering, att de sökande har kunnat visa att deras projekt är ekonomiskt bärkraftiga och hållbara,
 - tillämpa förfaranden för att minska risken för dödvikts- och undanträngningseffekter²¹,
 - se till att projektens kostnader är rimliga,
 - se till att projekten kan genomföras inom en rimlig tidsperiod och utan omotiverad "byråkrati" och omotiverade kostnader.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

²¹ Se punkterna 51 och 58 för definitioner.

EFFEKTIVITET

MEDLEMSSTATERNAS KONTROLLER GER BEGRÄNSADE GARANTIER FÖR ATT PROJEKTEN ÄR EKONOMISKT HÅLLBARA

49. För att undvika att offentliga medel slösas bort på projekt som misslyckas i förtid bör medlemsstaterna genom proportionerliga kontroller av den ekonomiska bärkraften analysera om de sökandes ekonomiska ställning och verksamhetsplanering är sunda och dokumentera sin bedömning.
50. Den gällande lagstiftningen kräver inte uttryckligen sådana kontroller av den ekonomiska bärkraften²², och endast tre av de granskade medlemsstaterna (Polen, Sverige och Storbritannien) kontrollerade systematiskt de sökandes ekonomiska ställning. Framför allt i Polen och Sverige konstaterade dock revisionsrätten ett antal brister främst i form av ytliga och otillförlitliga bedömningar och bristfällig dokumentation. De övriga granskade medlemsstaterna gjorde inga systematiska kontroller av den ekonomiska bärkraften (Frankrike (Aquitaine) och Italien – Kampanien) eller hade upphört med dem (Tjeckien) (se **ruta 9**).

²² Enligt artikel 72 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska dock alla projekt som får stöd vara hållbara i den meningen att medlemsstaterna ska se till att en investeringsinsats under fem år från förvaltningsmyndighetens beslut om finansiering inte genomgår någon betydande förändring, till exempel att en produktionsverksamhet upphör eller flyttas. Vidare konstaterade kommissionen att sådana kriterier borde ingå i projektbedömningen i nr 1 av publikationen *EU Rural Review*, där det sades att man är noga med att se till att man får största möjliga valuta för pengarna när det gäller de stora axel 3-beloppen och att ekonomisk hållbarhet är ett nyckelkriterium vid bedömningen av alla EJFLU-projektförslag (s. 31) (se: http://enrd.ec.europa.eu/publications-and-media/eu-rural-review/en/eu-rural-review_en.cfm).

RUTA 9

KONTROLLER AV EKONOMISK BÄRKRAFT: EXEMPEL PÅ GOD PRAXIS OCH BRISTER

Storbritannien – England: Myndigheterna tillämpar flera förfaranden, beroende på bidragets storlek, vilket kan ses som god praxis: finansiella nyckeltal beräknas utifrån bokföringsuppgifter och kassaflödesprognoser, ett oberoende uttalande görs av en revisor och en verksamhetsplan med försäljningsprognoser och en marknadsanalys måste lämnas. De underliggande antagandena granskas kritiskt av bedömare och risker avseende förvaltning och resultat beaktas.

Polen: I ett fall visade stödmottagarens ursprungliga verksamhetsplan ett negativt nettonuvärde, vilket skulle ha gjort projektet icke stödberättigande. När de polska myndigheterna bad stödmottagaren förklara det negativa nettonuvärdet, presenterade han helt enkelt en ny plan med kraftigt höjda försäljningsprognoser. Nettonuvärdet ändrades från negativt till positivt och projektet godtog. Revisionsrätten konstaterade att projektsresultaten inte alls motsvarade vare sig de ursprungliga eller de ändrade beräkningarna.

Frankrike (Aquitaine): Finansiella analyser och genomförbarhetsstudier krävs för vissa projekt, även om ingen formell kontroll av den ekonomiska bärkraften görs utifrån dessa dokument. I ett fall godkändes och finansierades ett projekt trots att en genomförbarhetsstudie visade att företaget hade ekonomiska problem eftersom dess övergripande solvens var svag med betydande risker på kort sikt och mycket begränsad ekonomisk självbestämmanderätt. Vid revisionsrättens granskningsbesök konstaterades att det företag som fått stöd hade gått i konkurs.

Tjeckien: Kontroller av de sökandes kreditvärdighet gjordes ursprungligen när det gällde projekt på över 2 miljoner tjeckiska kronor (cirka 78 000 euro) i stödberättigande kostnader. Med anledning av den ekonomiska krisen och för att undvika en minskning av antalet stödberättigade sökande under krisen beslutade de tjeckiska myndigheterna att sluta bedöma stödmottagarnas kreditvärdighet från och med mitten av 2009.

MEDLEMSSTATERNAS PLANERING OCH GENOMFÖRANDE AV ÅTGÄRDEN MINSKAR INTE RISKERNA FÖR DÖDVIKTSEFFEKTER PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT

- 51.** Dödviktseffekter handlar om i vilken mån en stödmottagare skulle ha gjort en investering även utan bidragsfinansiering. Att ge bidrag i sådana fall minskar effektiviteten i EU:s budgetmedel och i nationella budgetmedel, eftersom offentliga utgifter inte behövs för att uppnå den önskade effekten.
- 52.** Det främsta sättet att minska risken för dödviktseffekter är att utforma och planera åtgärderna 311–313 så att den offentliga finansieringen riktas in på områden med ett identifierat behov (t.ex. marknadsmisslyckanden) eller att främja positiva externa effekter och kollektiva nyttigheter (t.ex. genom att man hjälper till med kostnaderna för att införa miljömässigt hållbar teknik eller projekt med större samhällsnytta). Men även då systemet hade utformats för att främja kollektiva nyttigheter genom stöd till privata stödmottagare upphävdes i vissa fall den potentiellt positiva effekten i praktiken (se *ruta 10*).
- 53.** Medlemsstaterna kan också minska risken för dödviktseffekter genom förfarandet för att välja ut projekt. Medlemsstaterna kunde ha bett de sökande visa att de behövde ett bidrag med hänvisning till den ekonomiska information, marknadsföringsinformation och förvaltningsinformation som inhämtats vid kontrollen av ekonomisk bärkraft. Om en sökande hade tillräckligt med kapital eller tillgång till kapital för att finansiera hela projektet eller om projektet hade goda utsikter att bli framgångsrikt, skulle investeringen normalt sett göras i vilket fall som helst. Detta skulle vara ett exempel på en ineffektiv användning av knappa offentliga medel.

RUTA 10

ETT EXEMPEL PÅ EN POTENTIELLT POSITIV EFFEKT SOM UPPHÄVDES I PRAKTIKEN

Italien – Kampanien: Enligt systemet för projektbedömning skulle en poäng avseende miljökriterier räknas ut. Vid granskningen konstaterades emellertid att tio poäng kunde ges för kriteriet "vattenbesparing" eller fem poäng för "gå utöver normal avfallshantering" enbart genom löften om att de mest grundläggande investeringarna skulle göras i toaletter med dubbelspolning eller i en billig komposttunna (kostnad för komposttunnan: 350 euro jämfört med en total projektkostnad på 247 000 euro i ett fall). Något löfte om en samlad vattenbesparing behövde inte avges och den bedömdes inte heller. 15 poäng (ett avgörande poängtal i många fall) kunde således erhållas utan att någon meningsfull vattenbesparing eller miljöeffekt förutsågs i projektet.

- 54.** Landsbygdsutvecklingsprogrammen i två av de sex granskade medlemsstaterna (Sverige och Storbritannien - England) belyser det faktum att dödviktseffekter är en allvarlig risk när det gäller sund ekonomisk förvaltning. Det var dock endast i Storbritannien som myndigheterna krävde att stödmottagarna skulle visa att bidraget behövdes och avsåg projekt där behovet av offentlig finansiering inte kunde styrkas. Följande faktorer beaktade myndigheterna i Storbritannien under projektbedömningen: hur övertygande ansökan var i motiveringen till varför ett bidrag behövdes, de marknadsmisslyckanden som projektet försökte komma till rätta med, förekomsten av ett finansieringsunderskott (till exempel jämförelse av alternativa kassaflödesprognoser mellan ett "lånescenario" och ett "scenario med offentlig intervention") och värdet av projektets output för regionen genom en uppskattning av hur stor andel av outputen som skulle ha levererats utan bidraget.
- 55.** Revisionsrätten har redan konstaterat (t.ex. i sina rapporter om Leadermodellen, åtgärd 121 och åtgärd 123²³) att det är en tydlig indikation på dödviktseffekt om investeringar redan har inletts eller till och med avslutats innan ett beslut om att bevilja bidrag har fattats. I dessa situationer visar redan stödmottagarens ursprungliga investeringsbeslut att han eller hon hade varit villig och kunnat genomföra investeringen även utan stödet. Därför anses det vara god praxis för medlemsstaterna att endast anse projekt vara stödberättigande från och med den dag då stödet godkänns.
- 56.** Storbritannien (England) tillämpade denna goda praxis. I de övriga medlemsstater som granskades var investeringarna i allmänhet stödberättigande från och med den dag som ansökan lämnades in. Revisorerna konstaterade att 25 av de 57 projekt som besöktes (dvs. 44 %) hade startat innan bidragsbeslutet fattades (se **tabellen**).
- 57.** Risken för dödviktseffekter bedömdes vidare med utgångspunkt från intervjuer med stödmottagarna och från verifierande underlag med avseende på de finansieringskällor som använts för att slutföra projektet, investeringens lönsamhet och valet av tidpunkt för investeringen i förhållande till bidragsbeslutet. Analysen visar att 35 av de 57 projekten (61 % av urvalet) skulle ha genomförts under alla förhållanden, även om det i vissa fall skulle ha skett i mindre skala eller under en längre tid (se **bilaga II**). Detta var särskilt fallet när bidragsbeloppet var mycket litet, såsom i Sverige där mer än en tredjedel av de bidrag som beviljades uppgick till omkring 10 000 euro eller mindre. I Sverige upptäckte revisionsrätten till och med ett fall där ett projekt hade godkänts efter att det hade avslutats (se **ruta 11**).

²³ Särskild rapport nr 5/2010 *Genomförande av Leadermodellen för landsbygdsutveckling*, särskild rapport nr 8/2012 *Målinriktningen av stödet för modernisering av jordbruksföretag* och särskild rapport nr 1/2013 *Har EU:s stöd till livsmedelsbearbetningsindustrin varit ändamålsenligt och effektivt och höjt värdet på jordbruksprodukter?* (<http://eca.europa.eu>).

TABELL

PROJEKT SOM HADE STARTAT INNAN STÖDET GODKÄNDES

Medlemsstat	Totalt antal projekt som blev föremål för granskningsbesök	Granskade projekt som startat innan stödet hade godkänts
Tjeckien	11	4
Frankrike (Aquitaine)	10	8
Italien – Kampanien	9	3
Polen	8	3
Sverige (Västra Götaland)	10	7
Storbritannien – England (Yorkshire and the Humber)	9	0
Totalt	57	25

RUTA 11

EN TYDLIG INDIKATION PÅ DÖDVIKTSEFFEKT: NÄR EU-MEDEL BEVILJAS FÖR ETT PROJEKT SOM REDAN HAR AVSLUTATS

I **Sverige** beviljades ett bidrag på 240 000 svenska kronor (22 000 euro) för en utbyggnad av verkstadslokalerna vid ett befintligt företag där skogsmaskiner servas och repareras. Stödmottagaren lämnade in en ofullständig stödansökan i maj 2008 där projektet beskrevs på en rad och en verksamhetsplan saknades. Därefter kompletterade stödmottagaren sin stödansökan i början av maj 2009 med den information som länsstyrelsen begärde. Beslutet att bevilja stöd fattades en vecka senare och samma månad lämnade stödmottagaren in en betalningsansökan. Projektet hade redan slutförts i april 2009 innan den fullständiga ansökan lämnades in.

Under revisionsrättens besök uppgav stödmottagaren att han redan hade beslutat att genomföra projektet innan han hörde talas om möjligheten till stöd. Av sin bank hade han fått löfte om att få låna upp till 1,2 miljoner kronor (cirka 110 000 euro) som han skulle ha använt för att finansiera hela projektet om stödet inte hade beviljats.

MEDLEMSSTATERNAS PLANERING OCH GENOMFÖRANDE AV ÅTGÄRDEN MINSKAR INTE HELLER PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT RISKERNA FÖR UNDRÄNGNINGSEFFEKTER

- 58.** Undanträngningseffekter är den omfattning i vilken nyttan av en verksamhet som får offentligt stöd upphävs av minskad verksamhet på annat håll. Ett bidrag som gör det möjligt för en stödmottagare att öka sin marknadsandel på en konkurrents bekostnad får eventuellt ingen nettoeffekt på politiska mål, såsom skapande av arbetstillfällen. Sådana bidrag är därför i princip inte en effektiv användning av EU-medel och kan leda till en snedvridning av marknaden på lokal nivå. En viss undanträngningseffekt kan dock vara berättigad om nettoeffekten är tillräcklig när det gäller de politiska målen.
- 59.** Liksom i fallet med dödviktseffekter är det främsta sättet att minska risken för omotiverade undanträngningseffekter själva utformningen av åtgärderna. Landsbygdsutvecklingsprogrammet bör slå fast att det finns ett behov av utgifterna (t.ex. genom en analys av den förväntade efterfrågan och uteslutning av sektorer där marknaden förefaller vara mättad), identifiera behov som är tillräckligt starka för att motivera undanträngningseffekter som kan uppstå och fastställa mål och stödvillkor som är anpassade till dessa behov. Såsom visas i rapportens första del skedde inte detta i de granskade medlemsstaterna. I landsbygdsutvecklingsprogrammen i Sverige och Storbritannien konstateras dock att undanträngningseffekter innebär en potentiell risk när det gäller sund ekonomisk förvaltning.
- 60.** Medlemsstaternas myndigheter bör bedöma riskerna för undanträngningseffekter i projektförslagen i samband med projektgodkännandet. I de fall där undanträngningseffekter sannolikt kommer att uppstå bör myndigheterna se till att det bidrag som projektet skulle ge till uppfyllelsen av målen för åtgärderna är tillräckligt stort för att motivera stödet.
- 61.** Endast Storbritannien²⁴ hade vidtagit lämpliga åtgärder för att bedöma och minska undanträngningseffekterna. Enligt deras genomförandebestämmelser utesluts särskilt, som det heter, förslag i sektorer av ekonomin som har nått en mättnadspunkt, vilket resulterar i ett överutbud, skadar produktiviteten och leder till undanträngning av liknande företag. Revisionsrätten identifierade vidare följande exempel på god praxis i Storbritanniens bedömningssystem: ett krav på att stödmottagaren ska kunna påvisa en efterfrågan på marknaden och beskriva påverkan på konkurrenter, en bedömning av risken för undanträngningseffekter som ett led i bedömningen och urvalet av projekt samt att projekt avslås när undanträngningseffekter var sannolika.

²⁴ Frankrike (Aquitaine) hade också, när det gällde en viss typ av investeringar i campinganläggningar, föreskrivit att riskerna för undanträngningseffekter skulle bedömas.

- 62.** Revisionsrätten bedömde risken för undanträngningseffekter i de 57 projekt som besöktes och grundade sin granskning på en genomgång av dokumentation och på diskussioner med stödmottagare om deras företags produkter, marknader och konkurrenter och om investeringarnas effekter på dessa faktorer. Indikationer på en risk för undanträngningseffekter konstaterades i 19 projekt (se **bilaga II**). Exempel på indikationer på undanträngningseffekter beskrivs i **ruta 12**. I tre projekt ansågs risken för undanträngningseffekter ej tillämplig och i fyra projekt hade revisionsrätten inte tillräckliga bevis för att bedöma den.

SPARSAMHET

- 63.** Principen om sparsamhet kräver att de ekonomiska resurserna ska göras tillgängliga i rätt tid och vara av den kvantitet och kvalitet som behövs, samt ställas till förfogande till lägsta möjliga kostnad. Det finns en risk för att stödmottagarna kanske inte försöker genomföra projekten till den lägsta kostnad som ger den kvalitet som krävs. I sådana fall kan kostnaden för EU:s budget och för nationella budgetar drivas upp på ett onödigt sätt. Det är oekonomiskt och ineffektivt och minskar den finansiering som finns tillgänglig för andra projekt. Kommissionen och medlemsstaterna bör se till att de projektkostnader som föreslås av de sökande inom åtgärderna 311–313 är rimliga och att de administrativa förfarandena är så enkla som möjligt så att projekten kan genomföras på ett ändamålsenligt och effektivt sätt som gynnar landsbygden.

RUTA 12

EXEMPEL SOM VISAR RISKEN FÖR UNDANTRÄNGNINGSEFFEKTER

Sverige: Åtgärd 313 gav stöd till uppförandet av konferensrum vid ett besökscentrum. Stödmottagaren anordnar tvådagarskonferenser under vilka cirka 15 deltagare bor på ett närliggande hotell. I ett nytt investeringsprojekt som startats av besökscentrumet och som får EU-stöd ingår uppförandet av logi för upp till 20 personer. De svenska myndigheterna beaktade inte risken för undanträngningseffekter när de beviljade stödet, trots det faktum att projektet sannolikt skulle leda till att det närliggande hotellet där deltagarna för närvarande övernattar förlorar affärsverksamhet.

Men revisionsrätten fann även exempel på god praxis

Storbritannien – England: I fallet med en gårdsbutik bedömde det regionala utvecklingskontoret som ett led i projektbedömningen avståndet till närmaste gårdsbutik, det vill säga de närmaste konkurrenterna, och om det var sannolikt att projektet skulle påverka deras verksamhet. De små undanträngningseffekterna ansågs motiverade med hänsyn till den positiva bedömning som de regionala turistmyndigheterna gjorde.

BRISTFÄLLIGA KONTROLLER AV ATT KOSTNADERNA ÄR RIMLIGA

- 64.** Enligt artikel 24.2 d i förordning (EG) nr 65/2011²⁵ ska medlemsstaterna granska huruvida de angivna projektkostnaderna är rimliga som ett led i de administrativa kontrollerna av ansökningar om stöd. En bedömning ska göras, till exempel mot bakgrund av kostnaderna i andra liknande fall, genom en jämförelse med andra anbud eller genom att en särskild kommitté får detta i uppdrag.
- 65.** Revisionsrätten konstaterade att Frankrike inte tillämpade några sådana förfaranden. Detta är särskilt allvarligt eftersom kommissionen redan (2008) bad de franska myndigheterna att införa ett system så att de kan kontrollera om kostnaderna är rimliga som ett led i de administrativa kontrollerna och tidigare har beslutat om en finansiell korrigeringsåtgärd för denna typ av brist när det gäller andra investeringsåtgärder.
- 66.** De övriga granskade medlemsstaterna använde relevanta system bestående av särskilda upphandlingsregler, kontroller mot standardkostnader eller en kombination av båda. Kvaliteten på dessa kontroller varierade dock. Revisionsrätten konstaterade fall av underlåtenhet att följa EU:s regler i Sverige och betydande brister i Tjeckien, Italien – Kampanien och Polen, bland annat ofullständiga, ytliga och dåligt dokumenterade kontroller (se **ruta 13**). Efter revisionsrättens besök beslutade de italienska myndigheterna att dra in det stöd som beviljats en kommun (46 780 euro) delvis beroende på problem med det utvalda anbudet och det pris som accepterats för de finansierade tjänsterna.

²⁵ Kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EUT L 25, 28.1.2011, s. 8).

EXEMPEL PÅ REGLER OCH KONTROLLER BASERADE PÅ BRISTFÄLLIG RESPEKTIVE GOD PRAXIS SOM IDENTIFIERADES I MEDLEMSSTATERNA

Sverige: Den metod som vanligtvis används för att fastställa om kostnaderna är rimliga innebär att de sökande ska lämna in två offerter för kostnader som motsvarar minst 25 % av det totala beloppet. Det betyder att en projektansvarig inte behöver visa att kostnaderna är rimliga när det gäller upp till 75 % av de föreslagna totala kostnaderna.

De stödberättigande utgifterna är inte begränsade till beloppen i offerter. Stödmottagare kan därför begära ersättning för kostnader som överskrider offerterna (som godtagits som "rimliga kostnader") och fortfarande få hela bidraget om de får ett lägre pris på andra delar (för vilka kostnadernas "rimlighet" inte kontrollerats) eller genom att inte köpa in andra delar som ingick i ansökan. Detta leder inte till besparingar för EU-budgeten eftersom stödmottagarna kan använda "besparingarna" till att köpa andra delar upp till taket för den totala kostnad som godkänts för projektet.

I ett av de granskade projekten lämnades inga offerter för 2,5 miljoner kronor eller 290 000 euro när det gällde byggnation av och utrustning till en ny restaurang och ett separat gästhus (bidrag: 900 000 kronor eller 94 000 euro, bidragssats: 30 %). I projekthandlingarna nämndes inga åtgärder för kontroll av om kostnaderna var rimliga.

Italien – Kampanien: Den enda kontroll som de regionala myndigheterna i Italien gjorde av kostnadernas rimlighet när det gällde allmänna utgifter var att undersöka om deras värde översteg de tak som angavs i meddelandet om ansökningsomgång utan att ta hänsyn till tjänsternas karaktär och omfattning i detalj (i regel konsulttjänster). När det till exempel gällde ett okomplicerat projekt där bland annat en buss skulle köpas in debiterade konsulten en avgift på 15 000 euro (5,1 % av priset på bussen). Denna avgift berättigade till offentligt stöd.

Inom vissa projekt tillhandahölls vidare maskiner och/eller utrustning av andra företag än de som hade valts ut av den oberoende experten och godkänts av utvärderingsexperten. I ett fall uppgav stödmottagaren att han hade gett ett kontrakt som bestod i att skapa en webbplats till en vän som kunde utföra arbetet till samma pris som det företag som experten hade valt ut. Revisorerna konstaterade emellertid att webbplatsen inte fungerade helt vid tidpunkten för granskningen (mars 2012) trots att fakturan hade betalats den 9 augusti 2010. Den ofullständiga webbplatsen noterades inte under det besök som gjordes som ett led i kontrollerna före utbetalning.

Revisionsrätten identifierade följande goda praxis: i **England** inbegrep de kontroller som gjordes i enlighet med artiklarna 27 och 30 i förordning (EG) nr 1975/2006 (5 % vid betalning och 1 % i efterhand) kontroller av kreditnotor eller rabatter. I **Italien – Kampanien** inkluderade regionen i 2011 års meddelande om ansökningsomgång kravet att säljarens publicerade prislista skulle bifogas anbudet och att eventuella erbjudna rabatter skulle anges.

DEN ADMINISTRATIVA BÖRDAN HINDRAR ETT ÄNDAMÅLSENLIGT OCH EFFEKTIVT GENOMFÖRANDE AV PROGRAMMEN

- 67.** Såsom anges i punkt 63 får medlemsstaternas förfaranden inte vara så långa och besvärliga att sökande avskräcks från att lämna in projektförslag. Denna risk är särskilt påtaglig för potentiella stödmottagare som inte har råd att riskera att deras bidragsansökan avslås, vilket skulle leda till att de måste finansiera projektet helt och hållet själva eller på annat sätt försena investeringen och att de eventuellt missar en affärsmöjlighet.
- 68.** Framför allt den administrativa bördan med tillhörande byråkratiska kostnader och förseningar är faktorer som hindrar att program mål uppnås, särskilt i de fall då de inte motiveras av att mer ändamålsenliga projekt väljs ut (se **ruta 14**).

RUTA 14

ETT SYSTEM SOM MINSKAR BÖRDAN FÖR DE SÖKANDE OCH ETT SOM INTE GÖR DET

Storbritannien – England: Myndigheterna i Storbritannien granskade korta formulär med intresseanmälningar varje vecka och gav de sökande feedback om hur sannolikt det var att deras projekt var stödberättigande och i vilken utsträckning de motsvarade regionens prioriteringar. Genom detta tillvägagångssätt sparade de sökande kostnaderna för en fullständig ansökan som sannolikt skulle avslås, samtidigt som det minskade den administrativa bedömningsbördan etc. Kontaktpersoner för landsbygdsföretag utsågs inom varje projekt för att hjälpa den sökande med ansökan.

När den projektansvarige väl lämnade in ansökan avslutades urvalsprocessen inom cirka nio veckor. Bedömningen gällde strategins lämplighet i förhållande till de regionala prioriteringarna, innovation, multiplikatoreffekt, efterfrågan på produkten/tjänsten, ekonomisk bärkraft, kostnadernas rimlighet, förslagets output och utfall, dödviktseffekter och valuta för pengarna i den offentliga finansieringen.

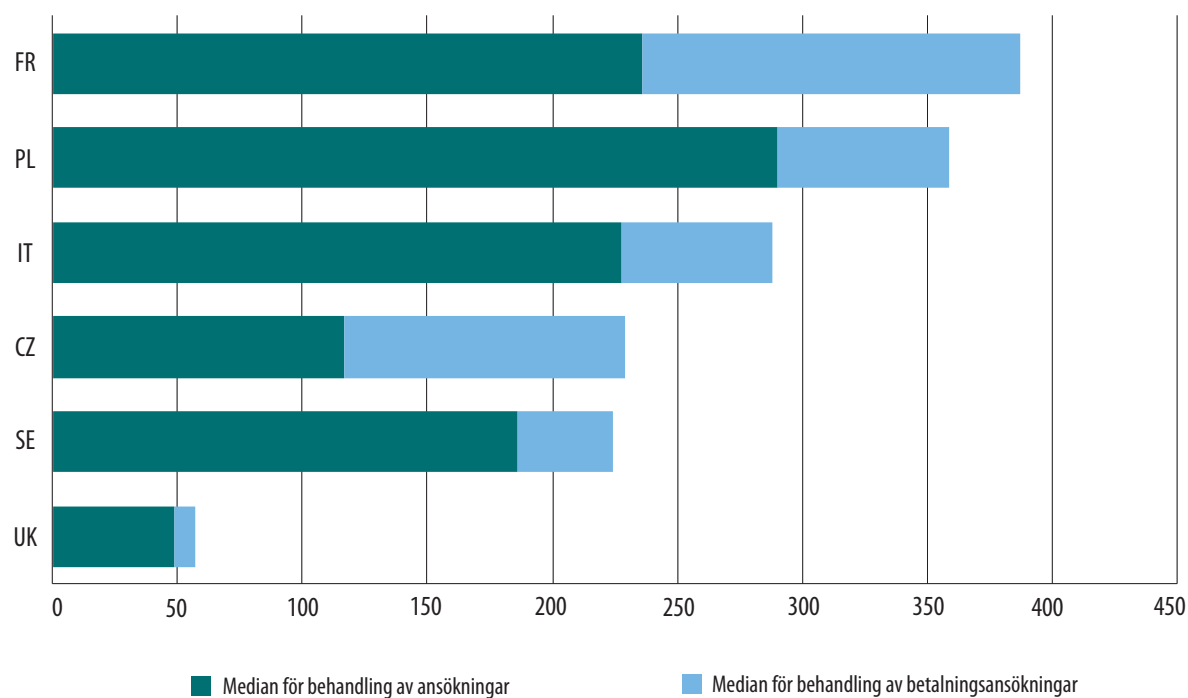
Polen: I Polen tog godkännandeförfarandet för merparten av ansökningarna längre tid än sex månader och över ett år för 55 % av ansökningarna inom åtgärd 312. De främsta skälen till detta var den låga kvaliteten på eller de ofullständiga ansökningarna och de flexibla reglerna som tillät stödmottagarna att ändra sin ansökan två gånger under varje skede av bedömningen. Med de urvalskriterier som de polska myndigheterna hade fastställt bedömdes inte kvaliteten på enskilda projekt eftersom de hänförde sig till kvantifierbara indikatorer avseende jordbruksföretagets särdrag (t.ex. storlek, ingen tidigare användning av EU-medel) eller det område där de var belägna. Projektförslagens relativa fördelar bedömdes inte.

69. I Frankrike, Italien – Kampanien, Polen och Sverige tog behandlingen av bidragsansökningar mellan sju och åtta månader²⁶ (se **diagram 1**). De franska myndigheterna behövde cirka fem månader, i extrema fall mer än ett år, för att behandla betalningsansökningar och göra slutbetalningar. Revisionsrätten anser att detta är oproportionerligt lång tid med tanke på att de flesta projekt som får stöd inom åtgärderna 311–313 har ett lågt värde och en låg komplexitetsgrad.

²⁶ Medianvärde (i kalenderdagar).

DIAGRAM 1

BEHANDLING AV ANSÖKNINGAR OCH BETALNINGSANSÖKNINGAR (KALENDERDAGAR)

- 70.** Försenade projektgodkännanden och betalningar kan få negativa effekter och leda till att projekt inte genomförs i tid och påverka omfattningen av finansierade projekt och i sista hand den ekonomiska situationen för en sökande (se **ruta 15**).
- 71.** I Italien – Kampanien, Frankrike (Aquitaine) och Tjeckien ansåg de projektägare som intervjuades att förfarandena i hemlandet var alltför betydande. Det bör för övrigt noteras att revisionsrätten endast granskade projekt som hade genomförts på ett framgångsrikt sätt och därför inte tog hänsyn till sökande som hade avskräckts av de administrativa bördorna eller förseningarna. De flesta sökande använde dessutom konsulter när de skulle fylla i sin ansökan, ibland till betydande kostnader, delvis beroende på att de inte tyckte att de kunde göra det själva.

RUTA 15

BETALNINGSSYSTEM KAN HJÄLPA ELLER HINDRA STÖDMOTTAGARNA

Storbritannien – England: I Storbritannien fick stödmottagarna genom systemet relativ stor visshet om datum för projektgodkännande och utbetalning, vilket gjorde att kortfristig finansiering kunde ordnas och uppmunttrade företag som kanske annars inte hade klarat projektkostnaderna att söka bidrag. De sökande informerades också i förväg om urvalspanelens sammanträdesdatum, och en tidpunkt fastställdes då ansökningarna skulle behandlas vid ett visst sammanträde. När det gällde betalningsansökningar informerades de projektansvariga om att de kunde räkna med att deras bidrag skulle betalas ut månaden efter betalningsansökan hade lämnats in. Revisionsrätten anser att detta är exempel på god praxis.

Italien – Kampanien: För att stödmottagarna ska få en förskottsbetalning måste de uppvisa ett försäkringsavtal som säkerhet för det begärda beloppet. Det italienska utbetalande organets (AGEA) förfarande för att behandla säkerheter fungerade inte fullt ut förrän i maj 2010, trots att meddelandet om ansökningsomgång hade offentliggjorts redan 2008. Detta ledde till stora förseningar i förskottsbetalningarna med åtföljande effekter på genomförandet av programmet: av 430 projekt som godkändes perioden 2008–2011 befann sig endast 27 projekt i slutbetalningsskedet (6 %) 2012. Stödmottagarna ställdes inför ytterligare problem med frisläppandet av säkerheterna, vilket ledde till fall där, vid tidpunkten för granskningen i mars 2012, vissa stödmottagare fortfarande hade betydande kostnader för säkerheter, trots att de hade mottagit sin slutbetalning 2011.

DEL TRE – FINANSIERADES PROJEKT SOM VAR ÄNDAMÅLSENLIGA OCH EFFEKTIVA?

- 72.** Resultatinformation om ändamålsenligheten och effektiviteten i utgifterna för landsbygdsutveckling behövs för att visa vad som har uppnåtts med EU-budgeten och att den har använts väl (redovisningsskyldighet), för att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i EU-budgeten genom att ge underlag för den pågående förvaltningen (meddelanden om ansökningsomgång eller bidragsbeslut), identifiera förbättringar som ska göras under den innevarande programperioden och ge riktlinjer för beslut om den framtida politiken.
- 73.** För att visa vad som har uppnåtts med de EU-medel som har använts till diversifieringsåtgärder bör medlemsstaterna samla in uppgifter om vilka resultat projekten har uppnått. Enligt den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen måste medlemsstaterna samla in information om åtminstone de gemensamma output- och resultatindikatorerna (se fotnot 11). De två gemensamma resultatindikatorer som har fastställts för åtgärderna 311–313 bör ge information om projektens resultat när det gäller ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark²⁷ och bruttoantalet tillskapade arbetstillfällen.
- 74.** Revisionsrätten granskade uppgiftsinsamlingen och övervakningssystemen i de sex medlemsstaterna och konstaterade, såsom i tidigare rapporter²⁸, att relevant och tillförlitlig information saknas, vilket gör att man inte kan dra några slutsatser om åtgärdernas ändamålsenlighet. Därför mätte revisorerna projektresultat (med avseende på de två indikatorer för den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen som nämndes ovan) och uppnående av de specifika projektmålen, om möjligt utifrån bevis som inhämtats vid projektbesök.

ÖVERVAKNINGSPÅGÅRNING SAKNAS OCH PROJEKTRESULTATEN GER EN BLANDAD BILD AV EFFEKTIVITETEN OCH ÄNDAMÅLSENLIGHETEN

- 75.** Med hänsyn till medfinansieringen och oavsett det övervaknings- och utvärderingsarbete som krävs enligt den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen har medlemsstaternas myndigheter ett eget intresse i projektövervakning eftersom det är ett viktigt verktyg för att hålla reda på projektens framsteg och få information om huruvida de uppnår de förväntade resultaten och målen för landsbygdsutvecklingsprogrammen. Detta kan ske genom att medlemsstaterna använder tillgänglig administrativ information och kontrollinformation och genom att de regelbundet samlar in relevant information från stödmottagarna, åtminstone till dess att den femårsperiod för att behålla de tillgångar som fastställs i artikel 72 i förordning (EG) nr 1698/2005 löper ut.

²⁷ För att mäta bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark med avseende på det företag som får stöd föreslås i anvisning I i riktlinjerna för den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen att följande indirekta indikator används: total output – total insatsförbrukning. I anvisningen anges att en förändring av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark med åren också kan förklaras av andra faktorer än det stöd som erhålls.

²⁸ Se de särskilda rapporterna nr 8/2012 och nr 1/2013 (<http://eca.europa.eu>).

- 76.** Revisionsrätten konstaterade att medlemsstaterna inte övervakade projektens framgång på kort till medellång sikt vare sig med avseende på hur de uppnådde målen i landsbygdsutvecklingsprogrammen eller de mål som fastställts för själva projektet. Övervakningen hindrades av att tydliga, specifika och realistiska mål inte hade fastställts i ansökan och/eller bidragsbeslutet (se **ruta 16**). Vid tidpunkten för granskningen hade Frankrike (Aquitaine) inte ens lämnat in den obligatoriska övervakningsinformation som krävs enligt den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.
- 77.** Revisorerna konstaterade att den övervakningsinformation som de granskade medlemsstaterna lämnade inte var tillförlitlig. De uppgifter som samlades in av medlemsstaterna grundades till stor del på uppskattningar antingen vid tidpunkten för ansökan (Italien, Sverige och Tjeckien) eller vid tidpunkten för den slutliga betalningsansökan (Storbritannien). Vidare kontrollerade inte myndigheterna uppgifterna från övervakningsundersökningar av stödmottagare (Polen och Tjeckien). Revisorerna identifierade flera inkonsekvenser och fel i de rapporterade uppgifterna, särskilt skillnader mellan prognoser och faktiska belopp (se exempel i **ruta 17**).
- 78.** Trots att tillförlitliga uppgifter om hur projekten uppnådde sina mål och resultat kunde ha inhämtats av medlemsstaternas myndigheter vid kontrollerna på plats och i efterhand, visade revisionen att denna kontroll inte ingick i förfarandena. Till exempel hade ett projekt i Italien kontrollerats flera gånger med avseende på inköpen och bygg- och anläggningsarbetenas förekomst efter det att det hade genomförts, men ingen av dessa kontroller uppmärksammade det faktum att de faktiska inkomsterna låg klart under prognosen i ansökan.
- 79.** Eftersom tillförlitlig övervakningsinformation inte fanns tillgänglig och det på programplaneringsnivå fanns få garantier för att stöd till axel 3-åtgärder riktas in på de projekt som bäst uppfyller målen för åtgärderna, bedömde revisionsrättens revisorer de 57 granskade projektens effektivitet och ändamålsenlighet utifrån information som lämnades under granskningsbesöken. Analysen visar att de flesta projekt uppnådde målen i form av fysisk output och positiva effekter på bruttofördlingsvärdet men att de projekt som hade som mål att skapa jobb endast var måttligt framgångsrika med det (se **bilaga II**).

RUTA 16

ALLMÄNNA MÅL LEDER TILL EN SITUATION DÄR "ÖKA DEN BIOLOGISKA MÅNGFALDEN" ACCEPTERAS SOM ETT MÅL FÖR ETT BAGERI

I ett projekt i **Italien – Kampanien** som gällde renovering av ett bageri (åtgärd 312) angavs i ansökan följande mål som inte förefaller ha något samband med varandra: "[...] balansera högrisksituationer, såsom avfolkning av landsbygden, minska skillnaderna i förhållande till mer utvecklade områden [...], öka den biologiska mångfalden samt traditionellt jordbrukskunnande". Dessa mål kan inte kvantifieras eller mätas för ett sådant projekt.

RUTA 17

EXEMPEL PÅ INKONSEKVENSER I DE ÖVERVAKNINGSUPPGIFTER SOM SAMLATS IN AV MEDLEMSSTATERNA

Sverige: Uppgifterna för indikatorerna i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen sammanställdes från projektinformation som samlats in från stödmottagarna vid tidpunkten för bidragsansökan (verksamhetsplanen och ekonomiska prognoser) och uppdaterades inte utifrån vad som faktiskt uppnåddes. När det gällde ett projekt med en restaurang och ett gästhem visade de bevis som inhämtades under besöket att uppgifterna i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för bruttoförelägningsvärdet hade överskattats med 1 800 000 kronor (202 000 euro) jämfört med det faktiska resultatet på 238 000 kronor (27 000 euro), och tre arbetstillfällen (heltidsekvivalenter) rapporterades i databasen för den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen jämfört med det faktiska resultatet på ett arbetstillfälle (heltidsekvivalent) som skapats med hjälp av den investering som fått stöd.

Storbritannien – England: Bevis som inhämtades vid projektbesök visar att de resultat som registrerats i databasen för den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen inte var riktiga. I fem av nio granskade fall hade uppgifter om skapade och tryggade jobb överskattats, och i de övriga fallen hade de underskattats.

Polen: Det belopp för bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark som en stödmottagare hade redovisat i övervakningsundersökningen kunde inte stämmas av mot de inkomstuppgifter som samlades in under granskningsbesöket. Det redovisade bruttoförelägningsvärdet var högre än den totala outputen för det företag som fick stöd, vilket inte är möjligt enligt definitionen av bruttoförelägningsvärde.

- 80.** Revisionsrätten kunde således konstatera att projekten uppnådde den förväntade fysiska outputen (t.ex. uppförande av en byggnad eller inköp av ett fordon), medan åtgärdernas mål att diversifiera landsbygdsekonomin inte nödvändigtvis uppnåddes. Detta var fallet när syftet med investeringen inte var i linje med (eller endast delvis var i linje med) målen för åtgärden (elva projekt totalt: tre i Frankrike och Polen, två i Sverige och Italien och ett i Tjeckien) och/eller det fanns tydliga indikationer på att det inte var hållbart (två fall i Tjeckien) eller företaget hade gått i konkurs (ett projekt i Frankrike).
- 81.** Revisionsrätten upptäckte fall där det fanns indikationer på att EU-medel för att utveckla turistsektorn eller för att stödja mikroföretag gick till investeringar som åtminstone delvis användes för privata syften (i **ruta 18** ges några exempel).

RUTA 18**INVESTERINGAR SOM INTE PÅ ETT ÄNDAMÅLSENLIGT SÄTT BIDROG TILL ATT UTVECKLA TURISTSEKTORN OCH STÖDJA ENTREPRENÖRSINITIATIV**

Italien – Kampanien: Vid tidpunkten för besöket på plats hos ett projekt för lantgårdsturism användes en lägenhet som renoverats med åtgärd 311-medel av en medlem i stödmottagarens familj, vilket betyder att det inte fullt ut bidrog till åtgärdens mål att öka bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark genom diversifierade verksamheter.

Polen: Indikationer på privat bruk identifierades inom ett projekt för inköp av kontorsutrustning som fick åtgärd 312-stöd. Detta stöd användes till att finansiera en lädersoffa som var avsedd för att ta emot kunder i stödmottagarens hem (som även fungerade som företagslokal) och som användes i ett vardagsrum. Detta projekt besöktes inte före utbetalning. Ett besök hade kunnat väcka inspektörernas misstankar om att de finansierade varorna eventuellt användes för privat bruk.

DIVERSIFIERINGSPROJEKT KAN HJÄLPA TILL ATT FÖRBÄTTRA JORDBRUKARNAS EKONOMISKA RESULTAT

- 82.** 33 av de företag som fick stöd (58 %) lyckades öka bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark. I åtta av dessa fall var dock kopplingen mellan detta och den bidragsstödda investeringen svag. Bruttoförädlingsvärdet kunde inte beräknas för fem projekt som granskades i Polen och Tjeckien därför att de omfattades av förenklade redovisningsregler. Trots denna situation hade myndigheterna inte infört ett system för att samla in tillförlitliga uppgifter. I ytterligare sex projekt (i Polen och Italien) kunde revisionsrätten inte bedöma om bruttoförelingsvärdet hade ökat eftersom det antingen var för tidigt att bedöma projektens ekonomiska effekt eller för att stödmottagaren inte hade lämnat relevanta ekonomiska uppgifter. Sex projekt ledde inte till en ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark.

NÄR DIVERSIFIERINGSPROJEKTENS SYFTE ÄR ATT SKAPA ARBETSTILLFÄLLEN ÄR DE DOCK ENDAST DELVIS ÄNDAMÅLSENLIGA

- 83.** Av de 27 projekt som syftade till att skapa jobb uppnådde endast 13 de fastställda målen (revisionsrätten är dock tveksam när det gäller de skapade jobbens hållbarhet i två fall), medan nio projekt endast delvis skapade det planerade antalet jobb och fem projekt inte skapade några jobb alls. Revisionen visade att jobb i stor utsträckning skapades som planerat i de medlemsstater där man ställde jobbskapande som villkor för bidraget och där målinriktade kontroller gjordes för att garantera att detta villkor uppfylldes. Detta var fallet i Polen, Tjeckien (när det gällde vissa delåtgärder) och Storbritannien (se punkt 37). Omvänt konstaterade revisorerna att effekten på jobbskapandet var mindre när det gällde projekt som granskades i Frankrike, Italien och Sverige, där denna typ av villkor inte tillämpades och där målinriktade kontroller inte gjordes (se *bilaga II*).

NÄR DET GÄLLER ATT BEVARA ARBETSTILLFÄLLEN ÄR EFFEKTEN OKÄND

- 84.** Även om inte alla projekt syftar till att skapa jobb kan investeringarna bevara eller trygga jobb. Ramen för övervakning och utvärdering innehåller dock inget krav på att medlemsstaterna ska samla in dessa uppgifter. Endast Storbritannien – England fastställde ytterligare en indikator i sin databas för den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen som mätte "tryggade jobb" som jobb som skulle försvinna om den bidragsstödda investeringen inte genomfördes, även om denna definition inte tillämpades konsekvent. I ett projekt som rapporterade att två jobb hade tryggats konstaterade revisionsrätten att det rapporterade antalet borde ha varit noll. I Polen visade revisionen att uppgifterna om bevarade jobb rapporterades men att de hade blandats med uppgifter om skapade jobb. Revisorerna kunde därför inte dra några slutsatser om projektens effekter i form av tryggade eller bevarade jobb eftersom det inte fanns några bevis som gjorde att de kunde bedöma detta på medlemsstats- och stödmottagnivå.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

- 85.** Som ett led i landsbygdsutvecklingspolitiken kan medlemsstaterna använda EU-budgeten till att finansiera projekt som har som mål att diversifiera landsbygdens ekonomi i syfte att stödja tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling på landsbygden. Detta sker genom att EU och medlemsstaterna samfinansierar projekt för diversifiering till annan verksamhet än jordbruk, etablering av mikroföretag och främjande av turismverksamhet.
- 86.** Vid denna revision ställde revisionsrätten följande fråga: "Har åtgärderna för att diversifiera ekonomin på landsbygden gett medlemsstaterna och kommissionen valuta för pengarna?" Revisionsrätten konstaterar generellt att åtgärderna för att diversifiera ekonomin på landsbygden endast i begränsad utsträckning har gett kommissionen och medlemsstaterna valuta för pengarna, eftersom stödet inte systematiskt riktades in på de projekt som med störst sannolikhet skulle uppfylla målen för åtgärderna. Detta berodde på att tydliga interventionsbehov saknades eller på att specifika mål inte hade fastställts i landsbygdsutvecklingsprogrammen, på att allmänna stödkriterier hade använts som inte begränsade projekten till dem som med störst sannolikhet skulle uppnå diversifiering och på att urvalskriterier användes som ledde till att de mest ändamålsenliga projekten inte valdes ut eller på att urvalskriterier inte användes alls.
- 87.** Alltför ofta, särskilt i början av programperioden, motiverades urvalet av projekt mer av ett behov av att använda de anslagna medlen än av kvaliteten på själva projekten. Om det fanns tillräckligt med medel finansierades alla stödberättigande projekt i vissa granskade medlemsstater, oavsett hur projekten hade bedömts enligt urvalssystemen. Inriktningen på den överordnade prioriteringen att skapa arbetstillfällen var inte tillräcklig, övervakningen gjorde inte att man kunde få en sann bild av antalet skapade jobb och det fanns ingen aktiv styrning framför allt när det blev uppenbart att målen inte skulle uppfyllas.
- 88.** Medlemsstaterna minskade inte tillräckligt riskerna för dödvikts- och undanträngningseffekter och såg därför inte till att resurserna användes så effektivt som möjligt. Medlemsstaternas kontroller av om kostnaderna var rimliga minskade inte tillräckligt risken för kostnadsöverskridanden, och det fanns exempel på en onödigt tung administrativ börda och på försenade utbetalningar.
- 89.** Dessa brister och revisionsrättens rekommendationer för hur de kan åtgärdas behandlas närmare nedan.

- 90.** Bättre målinriktning av jordbruksutvecklingsstödet är en nyckelfråga när det gäller att förbättra effektiviteten på åtgärdsnivå. Eftersom målinriktning bygger på identifiering av prioriterade områden, stödmottagare eller typer av verksamhet eller resultat, beror dess ändamålsenlighet i första hand på kvaliteten på den strategi som programmet är grundat på. Bättre målinriktning följer därför av bättre strategier och framför allt av en tydlig ram för hur diversifiering kan/kommer att bidra till hållbar tillväxt (dvs. den logiska grunden för intervention). I merparten av de landsbygdsutvecklingsprogram som granskades angavs dock inte vilket utfall man planerade att uppnå och inte heller förklarades hur tillhandahållandet av medel till diversifieringsåtgärder skulle främja den ekonomiska hållbarheten i landsbygdsområdet. Trots detta godkände kommissionen landsbygdsutvecklingsprogrammen.

REKOMMENDATION 1

Medlemsstaterna bör i sina landsbygdsutvecklingsprogram klart och tydligt ange hur och varför offentlig intervention för investeringar i annan verksamhet än jordbruk kan hjälpa till att råda bot på till exempel marknadsmisslyckanden som rör hinder för sysselsättning och tillväxt.

I landsbygdsutvecklingsprogrammen bör specifika och mätbara mål fastställas i förhållande till dessa behov.

Kommissionen bör endast godkänna de landsbygdsutvecklingsprogram som innehåller underbyggda och samlade strategier med en tydlig logisk grund som visar hur politisk intervention bidrar till strategiska mål för att skapa tillväxtförutsättningar och arbetstillfällen.

- 91.** De stödvillkor som vissa medlemsstater hade fastställt begränsade inte stödet till verksamhet som främjade diversifiering av landsbygdsekonomin i riktning mot andra typer av verksamhet än jordbruk. Enligt EU:s lagstiftning ska medlemsstaterna fastställa urvalskriterier som gör att de mest ändamålsenliga och effektiva stödberättigande projekten prioriteras och som bildar en grund för avslag av de projekt som inte ger valuta för pengarna. Endast fyra av de sex granskade medlemsstaterna/regionerna hade fastställt urvalskriterier och inte ens de tillämpades alltid i praktiken.

- 92.** När de granskade medlemsstaterna fortfarande hade kvar medel i sin budget finansierade de alla stödberättigande projekt, oavsett deras ändamålsenlighet och effektivitet. Senare under perioden när medlen var knappa fick "bättre" projekt avslag.

REKOMMENDATION 2

Medlemsstaterna bör fastställa och konsekvent tillämpa kriterier som garanterar att de mest ändamålsenliga och hållbara projekten väljs ut med hänsyn till medlemsstaternas specifika mål för att utveckla andra sektorer och öka sysselsättningen. Projektens potential att skapa positiva effekter på sysselsättningen och inkomsterna bör beaktas vid utformningen av den framtida politiken och övervägas noggrannare av medlemsstaterna inom ramen för deras system för projekturval. Dessa urvalssystem bör systematiskt innehålla en lägsta gräns med hänsyn till "kvaliteten på projektet". Riktade kontroller bör göras så att man ser till att kriterierna följs, till exempel under kontrollerna på plats och i efterhand.

Kommissionen bör se till att kriterierna tillämpas korrekt och fortlöpande och inte bara i de fall då budgetmedlen är knappa.

- 93.** Revisionsrätten konstaterade att medlemsstaterna inte systematiskt kanaliserade medlen till projekt som bevisligen behövde offentligt stöd. Sannolikheten för dödviktseffekter är därför stor, och de resultat som projekten uppnått beror inte nödvändigtvis på bidraget. Bidrag av det slaget kan dessutom innebära ett slöseri med knappa offentliga medel när de leder till en snedvridning av marknaden på lokal nivå (dvs. undanträngningseffekter). En enda medlemsstat beaktade dessa risker i bedömningen av projekt.

REKOMMENDATION 3

Kommissionen och medlemsstaterna bör verka för att bästa praxis införs när det gäller att minska riskerna för dödvikts- och undanträngningseffekter. Detta kräver att medlemsstaterna väljer ut projekt som bevisligen behöver offentligt stöd (och som ger ett mervärde). Medlemsstaterna bör överväga riskerna för dödvikts- och undanträngningseffekter både när de utarbetar sitt landsbygdsutvecklingsprogram och när de väljer ut projekt. Kommissionen bör uppmuntra medlemsstaterna att införa en praxis som innebär att utgifter för investeringar endast är stödberättigande från och med den dag då stödet godkänns.

- 94.** Revisionsrätten konstaterade brister i de system som medlemsstaterna hade infört för att bedöma om projektkostnaderna var rimliga. Dessa brister ökar risken för att de offentliga medlen används utan vederbörlig hänsyn till principen om sparsamhet.

REKOMMENDATION 4

Medlemsstaterna bör minska risken avseende sparsamhet genom en systematisk kostnadsbedömning som inte bara begränsas till frågor om stödberättigande. Resultaten av denna bedömning bör dokumenteras på ett tillfredsställande sätt. När så är möjligt bör riktmärken tas fram för gemensamma kostnadsposter så att bedömningen av kostnaderna i projektförslagen underlättas.

Kommissionen bör se till att medlemsstaterna har ändamålsenliga system som gör att de kan kontrollera om kostnaderna är rimliga.

- 95.** Den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen har inrättats som ett övervaknings- och utvärderingsverktyg för medlemsstaterna och kommissionen. Revisionsrätten konstaterade att det inte producerar tillförlitliga uppgifter som kan användas till att övervaka ändamålsenligheten i genomförandet av åtgärderna och identifiera problem och lösningar i lämplig tid. Kommissionen och medlemsstaterna har inte heller använt övervakningsinformationen till att aktivt förvalta dessa åtgärder och förbättra deras ändamålsenlighet.

- 96.** Vad beträffar jobbskapande, som är en del av den överordnade prioriteringen inom axel 3, kunde de granskade medlemsstaterna inte lämna exakt information om jobb som hade skapats eller bevarats, och i de fall då målen inte uppnåddes anpassade de inte heller utgifterna i enlighet med detta.

REKOMMENDATION 5

Kommissionen bör inför den kommande programperioden se till att inhämta relevant och tillförlitlig information som underlättar förvaltningen och övervakningen av åtgärden och visa i vilken utsträckning det stöd som ges bidrar till att EU:s prioriteringar uppnås. Medlemsstaterna bör också se till att tydliga och särskilda mål fastställs för de projekt som man anslår medel till. Målen bör om möjligt vara kvantifierade för att underlätta genomförandet och övervakningen av projekten och för att ge förvaltningsmyndigheten relevant feedback.

Målen för jobbskapande bör vara realistiska, antalet skapade jobb bör övervakas noga och åtgärderna bör förvaltas bättre under programperioden, särskilt om det blir uppenbart att de fastställda målen inte kommer att uppnås.

Medlemsstaterna bör uppmuntras att för sina egna förvaltnings- och utvärderingssyften ta fram skräddarsydda indikatorer som speglar de egna specifika förutsättningarna och behoven.

- 97.** Den administrativa bördan bör minskas i så stor utsträckning som möjligt, särskilt när det gäller mindre projekt. Alltför stora förseningar i utbetalningarna kan avskräcka stödmottagarna.

REKOMMENDATION 6

Kommissionen och medlemsstaterna bör öka sina ansträngningar för att minska den administrativa bördan och se till att utbetalningar görs inom en rimlig tidsperiod. Man skulle kunna överväga ett förfarande för "snabbbehandling" av småskaliga investeringar (kortare tid för behandling av ansökningar) och utbetalningar.

Denna rapport antogs av revisionsrättens avdelning I, med ledamoten Ioannis SARMAS som ordförande, vid dess sammanträde i Luxemburg den 5 juni 2013.

För revisionsrätten

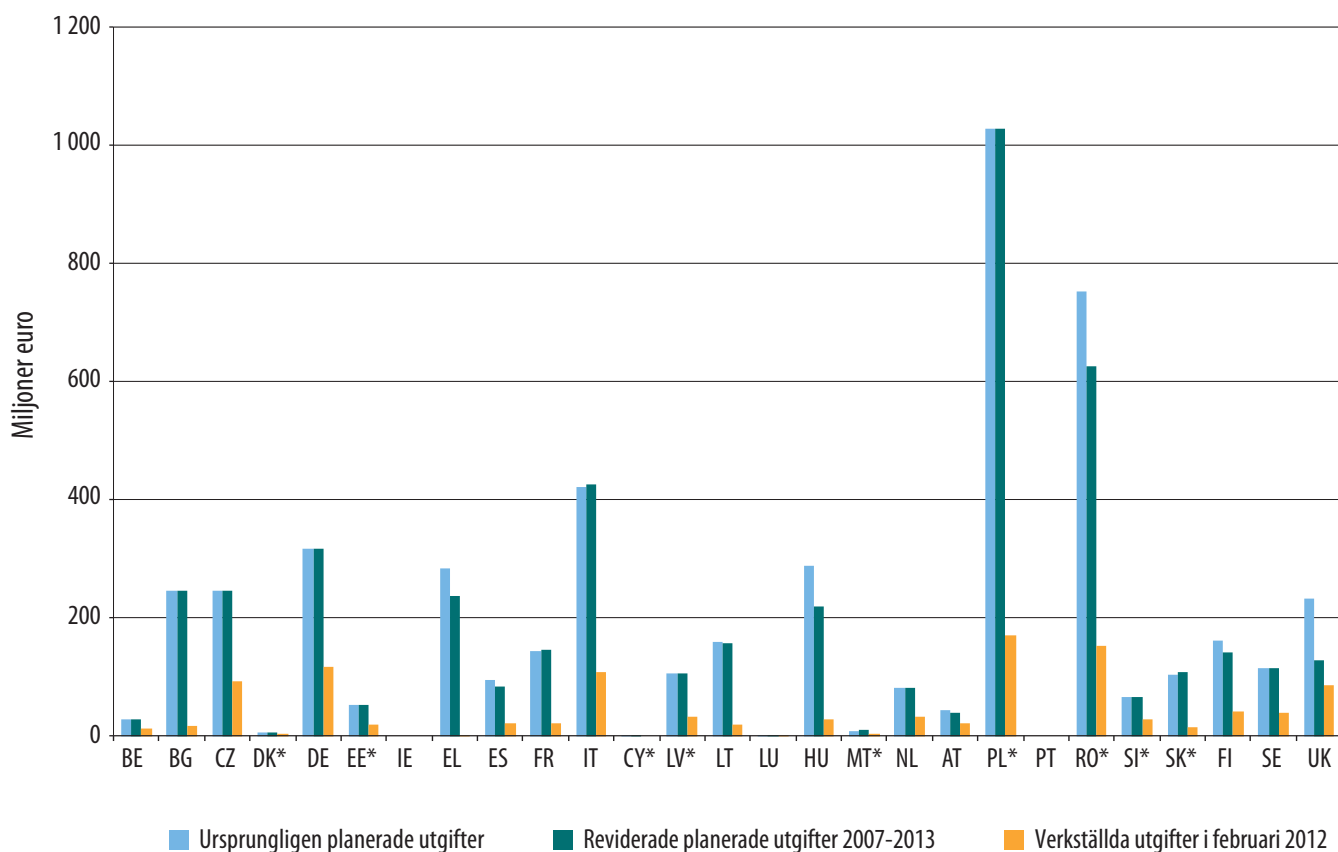

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Ordförande

BILAGA I

PLANERADE OCH UTNYTTJADE EU-MEDEL TILL DIVERSIFIERINGSÅTGÄRDER INOM AXEL 3 (I FEBRUARI 2012)

- Ursprungligen planerade utgifter (2007–2013): 4 922 400 000 euro
- Reviderade planerade utgifter (2007–2013): 4 619 133 731 euro¹
- Verkställda utgifter (2007–februari 2012): 1 090 970 738 euro

¹ Fram till den 31 december 2011.

Källa: Europeiska revisionsrättens sammanställning utifrån uppgifter på europeiska nätverket för landsbygdsutvecklings webbplats: ekonomiska och fysiska indikatorer (http://enrd.ec.europa.eu/policy-in-action/rural-development-policy-in-figures/rdp-monitoring-indicator-tables/financial-and-physical-indicators/en/financial-and-physical-indicators_en.cfm). Irland och Portugal har inte planerat åtgärderna 311, 312 och 313. Symbolen *^{*} anger de medlemsstater (Danmark, Estland, Cypern, Lettland, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien) som inte har planerat alla tre åtgärder. I februari 2012 hade inga utgifter redovisats av Cypern.

REVISIONSRÄTTENS BEDÖMNING AV DE GRANSKADE PROJEKTEN

Medlemsstat	Åtgärd	Projektbeskrivning	Stödberättigande kostnader (avrundade, i euro)	Offentlig stöd i % av de stödberättigande kostnaderna	Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden	Projektresultat		Indikationer på dödviktseffekter	Indikationer på undanträngningseffekter
						Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	Antal skapade/planerade jobb (i heltidsekvivalenter)		
Tjeckien	312	Uppförande av ett tryckeri	200 000	60 %			0 / 0	tydliga	vissa
	312	Inköp av en produktionslinje för bokbindning	95 000	49 %			1 / 1	tydliga	vissa
	313	Inställning av informationstavlor och viloplatser på en vinstig	20 000	90 %			0 / 0	få	inga
	313	Uppförande av turistboende genom utbyggnad av en vinkällare	75 000	60 %			0 / 0	vissa	vissa
	312	Inköp av en sågmaskin och kringutrustning	45 000	50 %			2 / 2 **	få	få***
	311	Uppförande av en biogasanläggning (500 kW)	1 600 000	35 %			0 / 0	få	otillräckliga bevis
	311	Utbyggnad av en biogasanläggning (med 250 kW) och annat byggarbete	550 000	30 %			0 / 0	vissa	otillräckliga bevis
	312	Återuppbyggnad av en produktionshall och inköp av utrustning för metallbearbetning	190 000	50 %	*		6 / 6 **	tydliga	tydliga
	311	Uppförande av en biogasanläggning (537 kW)	2 380 000	45 %			0 / 0	få	otillräckliga bevis
	311	Inköp av utrustning för virkestorkning och förberedande bygg- och anläggningsarbeten på platsen	155 000	60 %			0 / 0	få	få
	311	Uppförande av en biogasanläggning (526 kW)	1 890 000	46 %			0 / 0	få	otillräckliga bevis

 positiv bedömning

 negativ bedömning

n.a. ej tillämpligt

 främst positiv bedömning

 inga jobb skapade / planerade

 främst negativ bedömning

 otillräckliga bevis / för tidigt för en bedömning

BILAGA II

Medlemsstat	Åtgärd	Projektbeskrivning	Stödberättigande kostnader (avrundade, i euro)	Offentligt stöd i % av de stödberättigande kostnaderna	Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden	Projektresultat		Indikationer på dödviktseffekter	Indikationer på undantagnings-effekter
						Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	Antal skapade/planerade jobb (i heltidsekvivalenter)		
Frankrike (Aquitaine)	311	Etablering av en butik för lokal försäljning	135 000	29 %			0,8 / 0	tydliga	få
	311	Inrättande av ett vinprovingsrum	130 000	21 %			0 / 0	tydliga	vissa
	311	Etablering av en gårdsbutik som säljer egentillverkad ost	60 000	38 %			0 / 0	vissa	vissa
	311	Etablering av en gårdsbutik som säljer egentillverkad ost	55 000	50 %			0 / 0	få	vissa
	312	Flyttning av en butik till ett nytt butiksområde	35 000	25 %			0 / 0	tydliga	vissa
	312	Etablering av en elbutik	35 000	25 %			0 / 0	tydliga	få
	312	Inköp av en elektrisk bröddugn	35 000	25 %			-3,3 / 0	vissa	få
	313	Uppförande och uppgradering av ett miljövandrhem	3 000 000	10 %			0 / 1	vissa	få
	313	Uppförande av en miljöcampingplats	625 000	16 %			2,58 / 2	få	vissa
	313	Uppförande av en festlokal/butik som en del i renoveringen av ett offentligägt slott	200 000	50 %			1,2 / 0	tydliga	n.a.

 positiv bedömning

 negativ bedömning

 n.a. ej tillämpligt

 främst positiv bedömning

 inga jobb skapade / planerade

 främst negativ bedömning

 otillräckliga bevis / för tidigt för en bedömning

BILAGA II

Medlemsstat	Åtgärd	Projektbeskrivning	Stödberättigande kostnader (avrundade, i euro)	Offentligt stöd i % av de stödberättigande kostnaderna	Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden	Projektresultat		Indikationer på dödviktseffekter	Indikationer på undanträngningseffekter
						Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	Antal skapade/planerade jobb (i heltidsekvivalenter)		
Italien (Kampanien)	311	Renovering av en anläggning för lantgårdsturism och inköp av trädgårdsutrustning	400 000	50 %			0 / 0	tydliga	få
	311	Ombyggnad av ett hus för landsbygdsturism	245 000	50 %			0,75 / 0	få	vissa
	311	Stenläggning av ett område utanför ett jordbruksföretag och inköp av möbler till en utbildningssal på en utbildningsgård	125 000	50 %			0 / 0	tydliga	få
	313	Anordnande av evenemang och festivaler på landsbygden och skapande av en webbplats	45 000	100 %	****	n.a.	n.a.	få	n.a.
	312	Inköp av en buss med utrustning för funktionshindrade personer för besök av turistattraktioner	305 000	50 %			1,2 / 3	tydliga	få
	312	Renovering av ett bageri och inköp av solpaneler och bakutrustning	205 000	40 %			1 / 1	vissa	få
	312	Renovering av en trattoria och uppförande av en pizzeria med en vedeldad ugn	50 000	50 %			1 / 3	vissa	vissa
	311	Restaurering av små hus för landsbygdsturism	190 000	50 %			0 / 0	vissa	få
	311	Restaurering av jordbruksbyggnad för landsbygdsturism	400 000	50 %			0,92 / 1	få	vissa

 positiv bedömning

 negativ bedömning

 n.a. ej tillämpligt

 främst positiv bedömning

 inga jobb skapade / planerade

 främst negativ bedömning

 otillräckliga bevis / för tidigt för en bedömning

BILAGA II

Medlemsstat	Åtgärd	Projektbeskrivning	Stödberättigande kostnader (avrundade, i euro)	Offentligt stöd i % av de stödberättigande kostnaderna	Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden	Projektresultat		Indikationer på dödviktseffekter	Indikationer på undanträngningseffekter
						Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	Antal skapade/planerade jobb (i heltidsekvivalenter)		
Polen	311	Inköp av en traktor för utförande av jordbrukstjänster i närområdet	25 000	50 %			0 / 0	få	få
	311	Inköp av en grävlästare för att skapa en källa till inkomster från annan verksamhet än jordbruksverksamhet	55 000	43 %			0 / 0	vissa	få
	312	Inköp av kontrorsutrustning och en bil	15 000	50 %			1 / 1	tydliga	få
	312	Inköp av en grävmaskin för att öka omfattningen av de byggtjänster som tillhandahålls	175 000	37 %			4 / 3	vissa	få
	313	Uppförande av idrottsanläggningar och anläggningar för strandporter	90 000	100 %		n.a.	n.a.	få	få
	311	Renovering av och utrustning till ett företag för lantgårdsturism	40 000	56 %			0 / 0	vissa	få
	312	Inköp av en lastbil och återuppbyggnad av en byggnad som används av en grossist	30 000	50 %			1 / 1	tydliga	vissa
	313	Återuppbyggnad av en amfiteater	140 000	100 %		n.a.	n.a.	få	n.a.

 positiv bedömning

 negativ bedömning

n.a. ej tillämpligt

 främst positiv bedömning

 inga jobb skapade / planerade

 främst negativ bedömning

 otillräckliga bevis / för tidigt för en bedömning

BILAGA II

Medlemsstat	Åtgärd	Projektbeskrivning	Stödberättigande kostnader (avrundade, i euro)	Offentligt stöd i % av de stödberättigande kostnaderna	Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden	Projektresultat		Indikationer på dödviktseffekter	Indikationer på undanträngningseffekter
						Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	Antal skapade/planerade jobb (i heltidsekvivalenter)		
Sverige	312	Personalkostnader och omkostnader för en förening som planerade att bygga ett nätverk för landsbygdsföretag	120 000	62 %	*	n.a.	0 / 4	få	få
	312	Skapande av ett kooperativ för försäljning av hantverk och städtjänster	65 000	98 %		n.a.	1 / 0	få	få
	312	Uppförande av ett ridhus (för hästridning inomhus)	170 000	30 %			0 / 2	vissa	vissa
	312	Ombyggnad av en lada till en ny blomsterbutik/plantskola	10 000	30 %			1 / 1	vissa	få
	312	Utbyggnad av blomsterbutiken för att möjliggöra kurser i blomsterarrangemang	10 000	25 %			0 / 0	tydliga	få
	313	Byggnation av en entréhall med en presentbutik och konstgalleri/konferenssalar	160 000	30 %			4 / 1,5	vissa	vissa
	313	Utbyggnad av ett kafé vid en turistanläggning för att öka kapaciteten	190 000	25 %		n.a.	0 / 0	få	få
	311	Utbyggnad av verkstadslokaler med lyftutrustning	90 000	25 %	*		0 / 0,25	tydliga	få
	311	Företagsrådgivning och marknadsföringsmaterial till resebyrå som specialiserat sig på landsbygdsturism	10 000	30 %			0 / 1	tydliga	få
	311	Byggnation av en ny restaurang och ett separat gästhus som erbjuder övernattnings med frukost	315 000	30 %			1 / 4	tydliga	vissa

 positiv bedömning

 negativ bedömning

n.a. ej tillämpligt

 främst positiv bedömning

 inga jobb skapade / planerade

 främst negativ bedömning

 otillräckliga bevis / för tidigt för en bedömning

BILAGA II

Medlemsstat	Åtgärd	Projektbeskrivning	Stödberättigande kostnader (avrundade, i euro)	Offentligt stöd i % av de stödberättigande kostnaderna	Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden	Projektresultat		Indikationer på dödviktseffekter	Indikationer på undanträngningseffekter
						Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	Antal skapade/planerade jobb (i heltidsekvivalenter)		
Storbritannien (England)	312	Renovering av lada för användning som affärslokal plus viss it-utrustning	105 000	40 %			2 / 3	vissa	få
	312	Avslutande renovering av byggnad och inredning av tandvårdsmottagning i den	140 000	40 %			4,8 / 5,3	tydliga	vissa
	311	Byggarbeten och utrustning för att utvidga en befintlig gårdsbutik/ett befintligt gårdscafé; webbplats	320 000	40 %			5,9 / 5,5	få	vissa
	313	Bygga av café, gårdsplan och gångväg i anslutning till en besöksattraktion (nystartat företag)	315 000	40 %			3,5+ / 4	få	få
	313	Byggarbeten och utrustning för att starta ett café, plus ett säkert lagringsutrymme	205 000	40 %			1,25 / 6	tydliga	få
	311	Inköp och uppförande av vindturbiner på jordbruksföretag	75 000	50 %			0 / 0	få	inga
	313	Byggarbeten och utrustning för att skapa en ny ingång till trädgårdarna med butik	155 000	50 %		n.a.	1,5 / 2,5	få	få
	311	Renovering av lada och inredning som café och lokaler för befintlig gårdsbutik	220 000	50 %			2,5 / 4	få	få
	312	Utrustning till ett nystartat företag som erbjuder turistlogi tvättjänster	30 000	40 %			4,5 / 2,5	tydliga	vissa

 positiv bedömning

 negativ bedömning

 n.a. ej tillämpligt

 främst positiv bedömning

 inga jobb skapade / planerade

 främst negativ bedömning

 otillräckliga bevis / för tidigt för en bedömning

- * Revisionsrätten konstaterade att tre projekt inte var stödberättigande. Två projekt i Sverige var inte stödberättigande, i det ena fallet eftersom stödmottagaren inte var ett mikroföretag (i enlighet med artikel 54 i förordning (EG) nr 1698/2005) och i det andra fallet eftersom stödmottagaren inte var medlem av jordbrukshushållet (artikel 53 i rådets förordning (EG) 1698/2005). I Tjeckien konstaterade revisionsrätten att ett metallbearbetningsföretag som fick stöd inom åtgärd 312 inte var ett mikroföretag; ett betalningskrav på nästan 97 000 euro kommer att utfärdas.
- ** Revisionsrätten är tveksam när det gäller jobbens hållbarhet.
- *** Projekt som syftar till att ta verksamhet som tidigare lagts ut på entreprenad ur produktionskedjan, vilket dock inte hade skett vid tidpunkten för revisionens.
- **** Efter revisionsrättens revision utfärdade de italienska myndigheterna ett betalningskrav eftersom stödmottagaren (kommunen) inte hade gett revisionsrätten tillgång till dokument.

Bedömningskriterier	
Projektens output levererad i enlighet med de allmänna målen för åtgärden¹	<p>Den output som projektet levererar när det gäller</p> <ul style="list-style-type: none"> — bidrag till de mål för åtgärden som anges i den viktigaste EU-förordningen ((EG) nr 1698/2005); indikationer på privat bruk beaktas — den finansierade verksamhetens hållbarhet fram till tidpunkten för revisionen (såsom en nödvändig förutsättning för måluppfyllelse)
Ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark	<p>Projektresultat i form av en ökning av bruttovärdet för annan mark än jordbruksmark (bruttoförädlingsvärde), där bruttoförelädlingsvärdet = total output – total insatsförbrukning</p> <p>total output = försäljningsvärde + lagerbalans + egen användning eller förbrukning</p> <p>total insatsförbrukning = direkt input + indirekta kostnader (dvs. knutna till produktionsverksamhet men inte till specifika produktionslinjer), såsom underhåll av byggnader och maskiner, energi, vatten, försäkring av byggnader, andra indirekta kostnader)</p> <p><i>Obs:</i> en förändring av bruttoförelädlingsvärdet kan också bero på andra faktorer än det stöd som erhålls; ett svagt orsakssamband med det understödda projektet anges i gult</p>
Jobbskapande	<p>Projektresultat i form av</p> <ul style="list-style-type: none"> — antal skapade jobb (uttryckt i heltidsekvivalenter) jämfört med det planerade antalet vid tidpunkten för stödansökan — typ av jobb som skapats (fasta anställningar, säsongsanställningar, tillfälliga anställningar etc.)
Indikationer på dödviktseffekter	<ul style="list-style-type: none"> — stödmottagarens egen bedömning av huruvida investeringen även hade gjorts utan bidraget — investeringsprojektet hade startat eller till och med slutförts före stödansökan/ före stödbeslutet — projektet hade förfinansierats till största delen eller helt med egna medel — företagets ekonomiska situation vid ansökningsdatumet visar en mycket god ekonomisk ställning — investeringsbedömningen visar en hög avkastningsgrad (eller kort återbetalningstid) och det finns inga tecken på att stödmottagaren hade problem med att skaffa kapital
Indikationer på undanträngningseffekter	<ul style="list-style-type: none"> — stödmottagarens egen bedömning av undanträngningseffekter — stödmottagaren befinner sig på en stabil eller minskande marknad eller en marknad med liten produktdifferentiering, och projektets huvudsyfte var att öka kapaciteten/marknadsandelen eller öka effektiviteten/minska kostnaderna

¹ I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 anges följande: "Stöden för landsbygdsutveckling skall bidra till att [...] uppmuntra till diversifiering av näringsverksamheten". I artikel 52 a i samma förordning föreskrivs följande: "Stöd enligt detta avsnitt skall avse

a) åtgärder för att diversifiera ekonomin på landsbygden, genom

- (i) diversifiering till annan verksamhet än jordbruk,
- (ii) stöd för etablering och utveckling av mikroföretag [...],
- (iii) främjande av turismverksamhet".

KOMMISSIONENS SVAR

SAMMANFATTNING OCH KOMMENTARER

IV.

Kommissionen skulle vilja påpeka att revisionsrättens granskning omfattar ett vitt spektrum av åtgärder.

Målet med diversifieringsåtgärderna är inte enbart kopplat till tillväxt och sysselsättning. Det kan även finnas andra mål med åtgärderna som medlemsstaterna anger i sina landsbygdsutvecklingsprogram¹.

Kommissionen skulle vilja påpeka att landsbygdsutvecklingspolitikens tredje huvudmål är att förbättra livskvaliteten på landsbygden och att främja en diversifiering av ekonomin.

V.

Den nuvarande rättsliga ramen innehåller ett vitt spektrum av åtgärder och många olika mål, vilket innebär stor flexibilitet vid genomförandet.

Subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet. Enligt dessa principer faller valet av projekt, däribland fastställandet av urvalskriterier för projekten, inom medlemsstaternas ansvarsområde.

Trots det har kommissionen i sin tillsynsfunktion vid flera tillfällen framhållit att det behövs större selektivitet² och målinriktning vid genomförandet av åtgärden.

¹ Rådets beslut av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) (2006/144/EG), avsnitt 3.3.

² Till exempel under årsmötena. I början av programperioden skickade kommissionen också ett brev till förvaltningsmyndigheterna för alla program och uppmanade dem att tänka på vikten av väldefinierade urvalskriterier för ett ändamålsenligt genomförande under hela perioden. Under 2009 skickade kommissionen dessutom ett annat brev och uppmanade alla medlemsstater att se till att lämpliga urvalskriterier anges och används vid tilldelningen av stöd.

Kommissionen anser att man beskrivit behov och möjligheter tillräckligt tydligt för att möjliggöra lämplig programplanering av de granskade åtgärderna, även om analyserna i fråga skulle kunna ha varit bättre i vissa fall. Kommissionen menar att de stödkriterier som medlemsstaterna fastställer inte i sig syftar till att utestänga ett specifikt företag i en ekonomisk sektor från EU-stöd. I stället bör syftet med stödkriterierna vara att inom ramen för den stödmottagande verksamheten bättre kunna rikta stödet till det berörda territoriets faktiska behov, baserat på den strategiska programplaneringen och swot-analysen. Lagstiftningen i sig gynnar redan mikroföretag, landsbygdsturism, och diversifiering av jordbruket. Kommissionen håller med revisionsrätten om att medlemsstaterna behöver förbättra målinriktningen av stödet.

Detta kan även ske med hjälp av detaljerade stödkriterier, regional och sektoriell differentiering, differentiering av stödintensiteten samt bidragstak. På så sätt kan medlemsstaterna göra ett första urval bland potentiella stödmottagare.

Samtidigt som kommissionen konstaterar att det finns andra mål med de granskade åtgärderna än att undanröja hinder för sysselsättning och tillväxt håller kommissionen med om att landsbygdsutvecklingsprogrammen bör innehålla mätbara mål som bidrar till de politiska målsättningarna.

Kommissionen är medveten om att det finns vissa brister på området och har därför föreslagit att man inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) under nästa programperiod 2014–2020 ska förbättra den rättsliga ramen och se till att det fastställs kvantifierade förhandsmål för samtliga fokusområden inom unionens prioriteringar. Strategin ska beskrivas i programmet och valet av åtgärderna bör motiveras i förhållande till unionens prioriteringar, baserat på en förhandsutvärdering.

KOMMISSIONENS SVAR

VI.

Kravet på målinriktat investeringsstöd (artikel 43 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006) infördes för första gången under nuvarande programperiod, bland annat just för att motverka dödvikts- och undanträngningseffekter.

Projekt bör beviljas stöd utifrån en bedömning av om de bidrar till landsbygdsutvecklingsprogrammets mål.

Kommissionen håller med om att den nuvarande ramen skulle kunna förbättras. Om man vid bedömningen av dödviktseffekter enbart tar hänsyn till stödmottagarnas finansiella kapacitet kan det dock medföra en risk för att stöd beviljas till olönsamma projekt. Det finns även en risk för ökade administrativa kostnader för myndigheterna och en ökad administrativ börda för stödmottagarna.

Risken för kostnadsöverskridanden måste beaktas. Stödintensiteten bör bidra till att minska dessa risker.

När det gäller den administrativa bördan har kommissionen för nästa programperiod 2014–2020 föreslagit att de tre åtgärder som revisionsrätten granskat slås samman till en. Detta skulle göra dem mer målinriktade på stödmottagarna, förbättra stödvillkoren och förbättra betalningsbestämmelserna och därmed minska den administrativa börda som kan vara förknippad med dessa åtgärder. Kommissionen avser att ytterligare minska den administrativa bördan genom att införa förenklade kostnader.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna (t.ex. i övervakningskommittéer och vid årliga granskningsmöten) att korta handläggningstiderna för att godkänna projekt och betala ut stöd till mottagarna, och har fått uppgift om att situationen håller på att förbättras. Det är dock medlemsstaternas ansvar att se till att det finns effektiva mekanismer för genomförandet och välfungerande administrativa förfaranden på nationell/regional nivå.

VII.

Kommissionen anser att den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen (CMEF)³ i princip är ett fungerande instrument för att övervaka och utvärdera framstegen mot att nå EU:s landsbygdsutvecklingspolitiska mål som har visat sig vara mycket kraftfullt, även om det även har konstaterats vissa problem.

För att åtgärda bristerna i de metoder som medlemsstaterna har utvecklat för att bedöma vissa indikatorer har kommissionen 2010 tagit fram och skickat ut förklarande metodologiska riktlinjer till dem som ansvarar för utvärderingen i medlemsstaterna. Detta väntas resultera i mer tillförlitliga siffror.

Varje medlemsstat anger sin strategi för landsbygdsutveckling i sin nationella strategiplan.

Landsbygdsutvecklingsprogrammen bör följa strategin i de nationella strategiplanerna och utveckla stödalternativ i enlighet med EU:s lagstiftning som kan bidra till att uppnå EU:s och medlemsstaternas strategiska prioriteringar, bland annat att skapa sysselsättning på landsbygden.

För nästa programperiod håller kommissionen tillsammans med medlemsstaterna på att ta fram en ny version av den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Denna kommer att göra det möjligt att för varje landsbygdsutvecklingsprogram bedöma hur genomförandet fortskrider utifrån gemensamt fastställda målindikatorer för valda prioriteringar och fokusområden för programmet. I grunden finns en indikatorplan som för varje fokusområde innehåller mål samt planerade resultat och utgifter för de åtgärder som ska vidtas för att nå programmets mål. Indikatorplanen innehåller en korrektare kvantifierad motivering för varje enskilt program än den nuvarande mer stelbenta axelstrukturen.

³ CMEF – Common Monitoring and Evaluation Framework.

KOMMISSIONENS SVAR

VIII.

Kommissionen noterar att många av följande rekommendationer riktar sig till medlemsstaterna och att subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet.

— När kommissionen godkänner landsbygdsutvecklingsprogrammen gör den en analys för att kontrollera att programmen och åtgärderna är förenliga med gemenskapens strategiska riktlinjer, relevanta nationella strategiplaner och relevanta rättsliga bestämmelser⁴.

Samtidigt som kommissionen konstaterar att det finns andra mål med de granskade åtgärderna än att korrigerera marknadsmisslyckanden som hindrar sysselsättning och tillväxt håller kommissionen med om att landsbygdsutvecklingsprogrammen bör innehålla mätbara mål som bidrar till de politiska målsättningarna.

Kommissionen är medveten om att det finns vissa brister på området och har därför föreslagit att man inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling under nästa programperiod 2014–2020 ska förbättra den rättsliga ramen och se till att det fastställs kvantifierade förhandsmål för samtliga fokusområden inom unionens prioriteringar. Strategin ska beskrivas i programmet och valet av åtgärderna bör motiveras i förhållande till unionens prioriteringar, baserat på en förhandsutvärdering. Om ett förslaget program inte innehåller någon sådan strategi eller lämpliga mål kommer kommissionen inte att godkänna det.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005).

— Man bör komma ihåg att det rör sig om ett vitt spektrum av granskade åtgärder. De påverkar inte bara sysselsättning och inkomster utan bidrar även till landsbygdsområdenas hållbarhet.

Kommissionen har vid flera tillfällen under den nuvarande programperioden framhållit att det behövs större selektivitet och är beredd att fortsätta att uppmana medlemsstaterna att se till att det blir så.

Kommissionen granskar tillämpningen av urvalskriterier eller motsvarande mekanism för riktning av stödet inom ramen för sitt granskningsuppdrag och kommissionen har informerat medlemsstaterna om flera sådana iakttagelser. Kommissionen föreslår finansiella rättelser om det finns behov av det.

Kommissionen instämmer i rekommendationen och har i förslaget⁵ till EU:s landsbygdsutvecklingspolitik för programperioden 2014–2020 föreslagit att urvalskriterier ska definieras för alla åtgärder. Detta ska säkerställa likabehandling av sökande, bättre användning av finansiella resurser och målinriktning av åtgärder i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling. Tillämpningen av urvalskriterier föreslås generellt sett bli obligatorisk, även om det finns tillräckligt med tillgängliga medel, med undantag för vissa kompensationsområden och djurrelaterade åtgärder.

Kommissionen håller även med om att medlemsstaterna i sitt system för urval av projekt bör ta hänsyn till projektens kvalitet och använda poängsystem med en nedre poänggräns. Kommissionen kommer att presentera riktlinjer för medlemsstaterna om tillämpningen av stödkriterier och urvalskriterier för nästa programperiod.

⁵ Rättslig grund är förslaget till förordning om stöd till landsbygdsutveckling och dess artikel 49, samt relaterade genomförandeakter/delegerade akter. Se KOM(2011) 627 slutlig, 19.10.2011.

KOMMISSIONENS SVAR

— Kommissionen instämmer i rekommendationen och är beredd att organisera utbyte av bästa praxis med medlemsstaterna när det gäller att minska riskerna för dödvikt- och undanträngningseffekter.

Enligt lagstiftningen ska de allmänna reglerna för statligt stöd gälla för stöd enligt artikel 52 a i förordning (EG) nr 1698/2005. Enligt dessa regler ska utgifter vara stödberättigande från och med den dag då ansökan om stöd lämnas in. Detta krav anges i reglerna för statligt stöd för att införa nödvändiga incitament för att förhindra dödvikt⁶. Samma regler bör gälla för samfinansierade åtgärder som för separata stödsystem som meddelas inom systemet för statligt stöd.

Om man vid bedömningen av dödviktseffekter enbart tar hänsyn till stödmottagarnas finansiella kapacitet kan det dock medföra en risk för att stöd beviljas till olönsamma projekt. Det finns även en risk för ökade administrativa kostnader för myndigheterna och en ökad administrativ börda för stödmottagarna.

— Kommissionen utvärderar om kostnaderna är rimliga under sina granskningsuppdrag om investeringsåtgärder. Kommissionen kontrollerar att medlemsstaten har upprättat ett ändamålsenligt system för att utvärdera om kostnaderna är rimliga. Eftersom frågan är komplicerad kommer kommissionen att fortsätta att undersöka frågan under sina granskningsuppdrag. Den kommer även att fortsätta diskussionerna med medlemsstaterna utanför diskussionerna om avslutandet av räkenskaperna.

Antalet granskningsuppdrag är begränsat på grund av personalbegränsningar. Därför fattas beslut om uppdragens antal och omfattning utifrån en riskanalys.

— Förvaltningsmyndigheten fastställer övergripande och specifika mål på programnivå som ett led i programstrategin. På projektnivå anger de potentiella stödmottagarna i sina ansökningar hur projektet i fråga beräknas/väntas bidra till att programmålen uppnås. Det finns dock alltid viss osäkerhet och externa faktorer som spelar in när det gäller att nå de fastställda målen. Målen bör vid behov därför även kunna anpassas därefter.

⁶ I artikel 8.2 i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 står följande: "Stöd som beviljas små och medelstora företag och som omfattas av denna förordning ska anses ha stimulansseffekt om stödmottagaren har lämnat in en ansökan om stöd till den berörda medlemsstaten innan arbetet med projektet eller verksamheten inleds."

Kommissionen instämmer i rekommendationen och är mån om att vid utarbetandet av den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för kommande period, som för närvarande håller på att utvecklas⁷, beakta brister som konstaterats under denna period. Därför kommer resultatindikatorerna under nästa programperiod snarare att bedömas inom ramen för utvärderingen av landsbygdsutvecklingsprogrammet. Detta kommer även att ske genom att ta fram mer precisa förklarande dokument (fiche) för varje indikator för att undvika potentiellt inkonsekvent datainsamling på grund av feltolkningar.

För nästa programperiod 2014–2020 håller kommissionen tillsammans med medlemsstaterna på att ta fram en ny version av den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Denna kommer att göra det möjligt att för varje landsbygdsutvecklingsprogram bedöma hur genomförandet fortskrider utifrån gemensamt fastställda målandikatorer för valda prioriteringar och fokusområden för programmet. I grunden finns en indikatorplan som för varje fokusområde innehåller mål samt planerade resultat och utgifter för de åtgärder som ska vidtas för att nå programmets mål. Indikatorplanen innehåller en korrektare kvantifierad motivering för varje enskilt program än den nuvarande mer stelbenta axelstrukturen.

— Kommissionen uppmanar medlemsstaterna i olika sammanhang (t.ex. i övervakningskommittéer och vid årliga granskningsmöten) att korta handläggningstiderna för att godkänna projekt och betala ut stöd till mottagarna, och har fått uppgift om att situationen har blivit allt bättre under den nuvarande programperioden.

Kommissionen planerar att under nästa programperiod 2014–2020 ytterligare minska den administrativa bördan genom att införa förenklade kostnader. Till följd av detta kommer förfarandena för att begära, administrera och granska ersättningar för gjorda betalningar att bli enklare både för stödmottagarna och för myndigheten.

⁷ Rättslig grund är artikel 110 i förslaget till den horisontella förordningen, avdelning VII i förslaget till förordning om stöd till landsbygdsutveckling, samt relaterade genomförandeakter/delegerade akter. Se KOM(2011) 628 slutlig, 19.10.2011, och KOM(2011) 627 slutlig, 19.10.2011.

KOMMISSIONENS SVAR

INLEDNING

3.

Skäl 47 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 gäller även axel 3.

Kommissionen skulle vilja påpeka att landsbygdsutvecklingspolitikens tredje huvudmål enligt skäl 11 och artikel 4 i förordning (EG) nr 1698/2005 är att förbättra livskvaliteten på landsbygden och främja en diversifiering av ekonomin.

5.

I gemenskapen strategiska riktlinjer anges dessutom följande:

”När utbildning, information och entreprenörskap skall främjas, bör de särskilda behoven hos kvinnor, ungdomar och äldre arbetstagare beaktas.”

8. tredje strecksatsen

Vanliga typer av projekt, t.ex. infrastruktur för fritids- och rekreationsändamål och småskalig infrastruktur (informationscentrum och skyltar vid sevärdheter), som beskrivs i artikel 55 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005, är också viktiga för bedömningen av axel 3.

IAKTTAGELSER

16.

Målet med diversifieringsåtgärderna är inte enbart kopplat till tillväxt och sysselsättning. Det kan även finnas andra mål med åtgärderna som medlemsstaterna anger i sina landsbygdsutvecklingsprogram⁸. Därför är analysen av situationen i fråga om starka och svaga sidor generellt hållen. Den omfattar hela programområdet och avser mer än bara drivkrafterna för sysselsättning och tillväxt (punkt 3.1 i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006).

⁸ Se avsnitt 3.3 i gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013).

18.

När kommissionen godkänner landsbygdsutvecklingsprogrammen gör den en analys för att kontrollera att programmen och åtgärderna är förenliga med gemenskapens strategiska riktlinjer, relevanta nationella strategiplaner och relevanta rättsliga bestämmelser. Kommissionen har informerat medlemsstaterna om sina iakttagelser vilket har lett till förbättringar av programmen. Den interventionslogik som kännetecknar varje landsbygdsutvecklingsprogram omfattar hela programmets struktur och genomförandemekanism. Därför innehöll varje landsbygdsutvecklingsprogram den information som behövdes för att kunna godkänna dem enligt den rättsliga ramen.

Kommissionen anser att man generellt sett beskrivit behov och möjligheter tillräckligt tydligt för att i varje fall möjliggöra lämplig programplanering av de granskade åtgärderna.

I studien *Sammanfattning av förhandsbedömningar av landsbygdsutvecklingsprogram 2007–2013*⁹ som slutfördes 2008 drogs slutsatsen att ”avsevärda ansträngningar har gjorts i medlemsstaterna för att identifiera behoven, och att behoven i hög grad har beaktats i programplaneringsfasen”. Medlemsstaterna ”har lagt ned avsevärda ansträngningar på att utforma sina strategier, som grundas på en ingående bedömning av behoven på respektive programområde”.

I de flesta förhandsrapporter inom landsbygdsutvecklingsprogrammen konstaterades att man gjort ett lämpligt och strategiskt val av åtgärder.

Ruta 2

I landsbygdsutvecklingsprogrammet för Storbritannien (England) anges att regionala/lokala myndigheter särskilt ska beakta ekonomisk underprestation och ekonomiska nackdelar på landsbygden när de tillsammans med sin regionala och lokala partner beslutar vilka områden som ska beviljas resurser (avsnitt 5.3.1.3, punkt 553).

19.

Se svaret på punkt 18.

⁹ Studien *Sammanfattning av förhandsbedömningar av landsbygdsutvecklingsprogram 2007–2013* finns här: http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/rurdev/index_en.htm

KOMMISSIONENS SVAR

20.

Subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet. Enligt dessa principer är det medlemsstaternas ansvar att fastställa mål på nationell eller regional nivå.

Den rättsliga ramen hindrar inte att ett program har olika mål i fråga om omfattning och mätbarhet. Medlemsstaterna kan alltid fastställa ytterligare indikatorer utöver dem som anges i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen, om detta visar sig vara nödvändigt.

För nästa programperiod har kommissionen föreslagit att det för varje fokusområde inom unionens prioriteringar bör fastställas lämpliga mål baserade på gemensamma indikatorer. Valet av åtgärderna bör motiveras i förhållande till unionens prioriteringar, baserat på en förhandsutvärdering.

Ruta 3 – Tjeckien

Alla tre åtgärderna hör till samma prioriterade område inom axel 3 (nya arbetstillfällen och stöd till användning av förnybara energikällor) och har därmed identiska globala mål. När det gäller preciseringen av varje åtgärd beskrivs de projekt som ska finansieras i de tre förklarande dokumenten under rubriken "åtgärdens profil" (beskrivning av åtgärden).

22.

Lagstiftningen möjliggör en vid tolkning av stödberättigande åtgärder och sektorer inom axel 3.

Det finns fler sätt att målinrikta stödet än genom att begränsa antalet stödberättigande åtgärder eller sektorer. Det kan även ske med hjälp av regional och sektoriell differentiering, urvalskriterier, differentiering av stödintensiteten samt bidragstak. På så sätt kan medlemsstaterna göra ett första urval bland potentiella stödmottagare.

24.

Se svaren på punkterna 18, 20 och 22.

När det gäller hur ändamålsenligt och effektivt medlemsstaternas föreslagna åtgärder skulle kunna skapa tillväxt och arbetstillfällen anser kommissionen att det inte går att fastställa detta på förhand (t.ex. hur den pågående finansiella och ekonomiska krisen påverkar företagen på landsbygden).

Tillväxt och sysselsättning är inte de enda målen i axel 3 i EU:s landsbygdsutvecklingspolitik och är inte de enda territoriella eller strukturella behov som medlemsstaterna kan identifiera i sina landsbygdsutvecklingsprogram.

25.

Se svaret på punkt 22.

26.

Se svaret på punkt 16.

Åtgärderna i axel 3 genomförs inom ramen för EU:s allmänna regler för statligt stöd. Medlemsstaterna har enligt lagstiftningen inte någon rättslig skyldighet att fastställa restriktiva stödregler, såvida swot-analysen och behovsbedömningen inte visar att det krävs sådana åtgärder på nationell eller regional nivå.

Kommissionen kommer att ge ytterligare vägledning om stöd- och urvalskriterier för nästa programperiod 2014–2020.

När det gäller revisionsrättens iakttagelser om att projektet inte skulle vara stödberättigande bör hänsyn tas till följande:

Tjeckien: Enligt uppgifter från de nationella myndigheterna håller projektet för närvarande på att ses över.

Sverige: I artikel 54 i förordning (EG) nr 1698/2005 står det bara att stödet ska avse mikroföretag, inte att mikroföretag ska vara de enda stödmottagarna inom åtgärden¹⁰.

¹⁰ I gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen 2007–2013 definieras de strategiska avsikterna bakom stödet enligt artikel 52 a ii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005. Under nyckelåtgärd iv i avsnitt 3.3 står följande: "Att utveckla mikroföretag och hantverk. Detta kan ske med traditionella yrkeskunskaper eller nya kunskaper som bas, särskilt när de kombineras med inköp av utrustning, utbildning och mentorskap, vilket bidrar till att främja entreprenörskap och utveckla det ekonomiska nätet."

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 4

Se svaret på punkt 26.

Polen genomför åtgärd 313 på ett integrerat sätt med förnyelse och utveckling av byar (åtgärd 322) och bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden (åtgärd 323). Den integrerade åtgärden syftar även till att upprätta grundläggande tjänster, inklusive kultur- och fritidsverksamhet, i en by eller en grupp av byar, samt småskalig infrastruktur i samband med detta enligt artikel 56 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005.

29.

Se svaret på punkt 20.

Enligt subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning faller fastställandet av urvalskriterier och det faktiska valet av projekt inom medlemsstaternas ansvarsområde.

Kommissionen har vid flera tillfällen under den nuvarande programperioden framhållit att det behövs större selektivitet, till exempel under årsmötena och mötena i övervakningskommittén. I början av programperioden skickade kommissionen också ett brev till förvaltningsmyndigheterna för alla program och uppmanade dem att tänka på vikten av väldefinierade urvalskriterier för ett ändamålsenligt genomförande under hela perioden. Under 2009 skickade kommissionen dessutom ett annat brev och uppmanade medlemsstaterna att se till att lämpliga urvalskriterier anges och används vid tilldelningen av stöd.

Kommissionen har i sina förslag¹¹ för nästa programperiod föreslagit att urvalskriterier ska definieras för alla åtgärder. Tillämpningen av urvalskriterier ska generellt sett bli obligatorisk, även om det finns tillräckligt med tillgängliga medel¹².

Sverige: Sverige antog urvalskriterier för programmet i övervakningskommittén den 9 oktober 2007.

¹¹ Rättslig grund är artikel 49 i förslaget till förordning om stöd till landsbygdsutveckling, samt relaterade genomförandakter/delegerade akter.

¹² Tillämpningen av urvalskriterier kommer, i den mån det finns tillräckliga medel, endast att vara frivillig vid vissa årliga eller fleråriga åtgärder, till exempel miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket, där åtgärderna genomförs genom standardverksamheter som skulle ge motsvarande effekt på miljön eller djurskyddet.

30.

Se svaret på punkt 29.

Italien (Kampanien): Se svaret på ruta 5.

Ruta 5 – Italien (Kampanien)

Till följd av revisionsrättens granskning har förvaltningsmyndigheten uppmärksammat de upptäckta bristerna vid tilldelningen av poäng till enskilda projekt och har omedelbart agerat för att rätta till felet vid tilldelningen av stöd till de presenterade projekten. Myndigheten har gett tydliga instruktioner till den personal som ansvarar för att granska de projekt som föreslås få stöd. Till exempel klargjorde myndigheten att det inte skulle tilldelas några poäng (0 poäng) om urvalskriterierna inte är uppfyllda.

Ruta 5 – Frankrike (Aquitaine)

Enligt de regionala myndigheterna är de investeringar som gjorts för att uppfylla de fastställda kriterierna, bland annat inom det regionala programmet "Destination Vignobles", stödberättigande inom åtgärd 311. Detta är i linje med regionens övergripande strategi som syftar till att förbättra standarden i vingårdarnas turistanläggningar genom att uppmantra cheferna att göra nödvändiga investeringar för att uppfylla vissa kvalitetskrav.

Enligt reglerna i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 kan stöd beviljas för att utveckla befintliga företag på landsbygden om stöd villkoren är uppfyllda.

Ruta 5 – Italien (Kampanien)

Kommissionen har påmint de italienska myndigheterna om vikten av att tillämpa urvalsförfarandet för att se till att åtgärdernas och programmets mål uppnås (se även svaret på ruta 5).

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 6 – Tjeckien

Kommissionen har ifrågasatt denna praxis och tagit upp frågan med förvaltningsmyndigheten under möten och i skrivelser i början av 2010¹³.

Ruta 6 – Italien (Kampanien)

Se svararen på ruta 5 och punkt 31.

Ruta 6 – Sverige

Enligt Jordbruksverket godkände länsstyrelsen ansökningar löpande och endast de projekt som bidrog till programmålen och de prioriteringar som länet fastställt. Projektens kvalitet och möjlighet att uppfylla dessa prioriteringar bedömdes utifrån verksamhets- och projektplanerna. Denna bedömning ska i framtiden motiveras.

32.

De granskade åtgärderna bidrar även till den hållbara utvecklingen och det ekonomiska klimatet på landsbygden för att bevara befintliga arbetstillfällen och förbättra förutsättningarna för ekonomisk tillväxt. Dessutom bör hänsyn tas till kompetensnivå.

Det bör noteras att kostnaden per jobb skiljer sig mellan regioner, medlemsstater och ekonomiska sektorer och är inte det enda kriteriet vid bedömningen av ansökningar.

Kostnaden per jobb kan vara en olämplig indikator, till exempel vid investeringar i högteknologiska verksamheter som inte kräver så mycket personalresurser, vid åtgärder för att bevara arbetstillfällen, vid åtgärder för att förbättra de befintliga arbetstillfällenas kvalitet, eller vid skapandet av tillfälliga anställningar kopplade till investeringen.

¹³ 1) Genom en skrivelse av den 19 mars 2010 (ref. Ares(2010)148269) skrev kommissionen till de tjeckiska myndigheterna och förklarade att den vid det förberedande mötet den 11 november 2009 inför mötet i övervakningskommittén den 12 november 2009 hade fått uppgift om att urvalskriterierna inte hade tillämpats under 2009. Frågan diskuterades även med de tjeckiska myndigheterna vid det årliga granskningsmötet i februari 2010 och vid det förberedande mötet den 24 mars 2010 inför mötet i övervakningskommittén den 25 mars 2010. I sitt brev hänvisade kommissionen till artikel 43 i förordning (EG) nr 1974/2006 och artikel 71.2 i förordning (EG) nr 1698/2005.

2) De tjeckiska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 7 april 2010 (ref. Cj.10039/10-11200, som registrerades hos kommissionen den 13 april 2010 med ref. Ares(2010)189115).

3) Kommissionen besvarade denna skrivelse den 17 maj 2010 (Ref. Ares(2010)261022). I sin skrivelse förklarade kommissionen att man vid själva mötet i övervakningskommittén den 15 mars 2010 förstått att de tjeckiska myndigheterna skulle se till att finansieringsramarna i framtiden skulle vara definitivt fastställda innan inbjudningarna att lämna förslag startades och att förslagen skulle väljas ut utifrån de fastställda kriterierna. Därför menade den person som undertecknade skrivelsen för kommissionen att de tjeckiska myndigheterna var bundna av sitt uttalande vid ovannämnda möte i övervakningskommittén, även om det inte uttryckligen nämns i brevet.

34.

De skillnader i kostnad per jobb som revisionsrätten anger (3 000–215 000 euro) avser inte liknande eller samma åtgärder. Därför bör hänsyn även tas till de olika typerna av investeringar.

37.

Kommissionen noterar att subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet, med tanke på att det i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen inte anges vilka ytterligare indikatorer medlemsstaterna ska använda vid utvärdering och övervakning av projekt. Valet av projekt och övervakningen av deras genomförande faller inom medlemsstaternas ansvarsområde.

Kommissionen gör under sina granskningsuppdrag vad som krävs för att upptäcka bristfälliga förfaranden och föreslå relevanta åtgärder, bland annat för att korrigera bristerna.

40.

Italien (Kampanien) och Sverige: Se svaret på ruta 8.

Ruta 8 – Tjeckien

De tjeckiska myndigheterna fastställde inledningsvis mycket riktigt ganska ambitiösa mål för skapandet av nya arbetstillfällen. Samtidigt har den ekonomiska/finansiella krisen kraftigt försvårat skapandet av arbetstillfällen. Efter halvtidsutvärderingen och revisionsrättens besök föreslogs den 27 september 2012 därför en översyn av målen inom ramen för den åttonde ändringen av landsbygdsutvecklingsprogrammen som kommissionen godkände den 13 mars 2013.

Ruta 8 – Italien (Kampanien)

Enligt de allmänna reglerna för statligt stöd, som gäller för axel 3 i Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), utgör stöd på mindre än 200 000 euro till ett företag under en treårsperiod inte "statligt stöd" (den s.k. de minimis-regeln). Kommissionen uppmanar dock medlemsstaterna att inte tillämpa en stödintensitet på 100 % för privata vinstdrivande projekt inom den här regeln.

KOMMISSIONENS SVAR

Ruta 8 – Sverige

Resultatindikatorerna i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen fastställs på nationell nivå. Sverige har dock 21 län som alla har olika utmaningar, behov och administrativa problem.

Uppgifter om uppnådda resultat utifrån slutresultatindikatorer kommer att baseras på slutförda projekt. Detta innebär att målen ofta nås ganska långsamt, eftersom det kan ta flera år att förverkliga ett projekt. I slutet av 2012 hade åtaganden ingåtts för omkring 76 % av budgeten för axel 3. Det har således gjorts betydande framsteg mellan 2010 och 2012.

42.

Se svaret på punkt 29.

Kommissionen granskar tillämpningen av urvalskriterier eller motsvarande mekanism för riktning av stödet inom ramen för sitt granskningsuppdrag. Kommissionen har informerat medlemsstaterna om flera sådana iakttagelser när det gäller landsbygdsutvecklingsåtgärder. Kommissionen föreslår finansiella rättelser om det finns behov av det.

Tjeckien: Se svaren på punkterna 30 och 31.

43.

Se svaret på punkt 42.

Tjeckien: Kommissionen har mot bakgrund av sin behörighet och sitt ansvar vidtagit nödvändiga åtgärder för att se till att Tjeckien anger lämpligare mål.

Vid de årliga granskningsmötena¹⁴ 2011 och 2012 påpekade kommissionen att det rådde obalans mellan uppnåendet av målen för resultatindikatorerna och de anslagna beloppen. Kommissionen upprepade att indikatorerna endast får anpassas om inga andra åtgärder är möjliga för att se till att målen uppnås. Kommissionen betonade att projekt som skapar arbetstillfällen bör prioriteras.

Kommissionen har accepterat en minskning av målen för det bruttoantal arbetstillfällen som ska skapas eftersom det blev uppenbart att de inledande målen var mer ambitiösa än realistiska, och att målen inte skulle uppnås på grund av den ekonomiska och finansiella krisen.

¹⁴ När det gäller åtgärd 311 (kod i Tjeckiens landsbygdsutvecklingsprogram: III.1.1 Diversifiering till annan verksamhet än jordbruk) och åtgärd 313 (kod i Tjeckiens landsbygdsutvecklingsprogram: III.1.3 Främjande av turistverksamhet).

50.

Enligt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 är det inte något krav att de företag som mottar stöd för en investering ska kunna styrka ekonomisk bärkraft. De administrativa kontrollerna av ansökningar som anges i artikel 24.2 i förordning (EU) nr 65/2011 utgör inte något krav för medlemsstaterna att kontrollera projektens ekonomiska bärkraft.

Kravet är att identifiera de behov som finns i landsbygdsutvecklingsprogrammen baserat på swot-analysen av det aktuella området, i syfte att rikta stödet i enlighet med identifierade territoriella behov och strukturella svårigheter.

Ruta 9 – Frankrike (Aquitaine)

Kommissionen kommer att följa upp det här fallet.

52.

Kravet på målinriktat investeringsstöd (artikel 43 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006) infördes under nuvarande programperiod, bland annat just för att motverka dödvikts- och undanträngningseffekter.

Ruta 10 – Italien (Kampanien)

Det är förvaltningsmyndighetens ansvar att se till att det råder tillräcklig proportionalitet mellan investeringarna (som ska bidra till positiva miljöeffekter) som ska finansieras och de poäng som tilldelas enligt urvalskriterierna.

53.

Det krävs enligt lagstiftningen inte någon förhandsbedömning av de sökandes behov av bidrag. Kravet är att identifiera de behov som finns i landsbygdsutvecklingsprogrammen baserat på swot-analysen av det aktuella området, i syfte att rikta stödet i enlighet med identifierade territoriella behov och strukturella svårigheter.

Bedömningen av dödvikt är komplex och bör ingå i utvärderingen av programmen.

KOMMISSIONENS SVAR

55.

När det gäller axel 3-åtgärder inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling gäller enligt lagstiftningen de allmänna reglerna för statligt stöd för stöd enligt artikel 52 i förordning (EG) nr 1698/2005 och för Leader vid genomförandet av axel 3. Enligt dessa regler ska utgifter vara stödberättigande från och med den dag då ansökan om stöd lämnas in. Detta krav anges i reglerna för statligt stöd för att införa nödvändiga incitament¹⁵. Samma regler bör gälla för samfinansierade åtgärder som för separata stödsystem som meddelas inom systemet för statligt stöd.

Dessutom bör projekt beviljas stöd utifrån en bedömning av om de bidrar till landsbygdsutvecklingsprogrammets mål.

Om man vid bedömningen av dödviktseffekter enbart tar hänsyn till stödmottagarnas finansiella kapacitet kan det dock medföra en risk för att stöd beviljas till olönsamma projekt. Det finns även en risk för ökade administrativa kostnader för myndigheterna och en ökad administrativ börda för stödmottagarna.

Kommissionen uppmanar dock medlemsstaterna att tillämpa system som minskar risken för dödvikt.

57.

Se svaren på punkterna 53 och 83.

58.

Kommissionen anser att risken för dödvikt och undanträngning minimeras om investeringsstödet är välriktat (bland annat med hjälp av stöd- och urvalskriterier, differentierade stödbelopp) och baserat på tydligt identifierade luckor/behov¹⁶. Kravet på målinriktat investeringsstöd (artikel 43) infördes under innevarande programperiod just för att minska dödvikts- och undanträngningseffekterna baserat på tidigare utvärderingar.

Kommissionen anser inte att bidrag som gör det möjligt att öka sin marknadsandel på en konkurrents bekostnad i princip är ekonomiskt ineffektiva. Stödet kan till exempel ha lett till effektivare företag (ekonomiskt och/eller miljömässigt) vilket kan bidra till landsbygdsekonomin generella utveckling.

¹⁵ I artikel 8.2 i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 står följande: "Stöd som beviljas små och medelstora företag och som omfattas av denna förordning ska anses ha stimulansseffekt om stödmottagaren har lämnat in en ansökan om stöd till den berörda medlemsstaten innan arbetet med projektet eller verksamheten inleds."

¹⁶ Artikel 43 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006.

59.

Kommissionen anser att åtgärderna inom axel 3 har utformats för att säkerställa lämpligt stöd för att främja mångfalden på landsbygden i enlighet med landsbygdsutvecklingsprogrammen och de nationella strategiplanerna (se svaret på punkt 18). Förhandsanalysen av sektorer som lämpar sig för en diversifiering av jordbruket kan hjälpa potentiella stödmottagare att utveckla nischade produkter och tjänster. Stöd till åtgärder inom axel 3 är tänkt att främja den lokala utvecklingen i syfte att övervinna de förhållandevis negativa ekonomiska förhållanden som råder i många landsbygdsområden. Stöd till missgynnade landsbygdsområden är tänkt att skapa bättre levnadsvillkor genom att tillgodose identifierade behov när det gäller den lokala utvecklingen och genom att förbättra den befintliga socioekonomiska situationen.

Se även svaret på punkt 58.

Bedömningen av undanträngningseffekten bör omfatta många faktorer och det är lämpligare att göra detta på projektnivå.

61.

En del medlemsstater har landsbygdsområden som befinner sig i ett utvecklingsskede där frågan om mättnadspunkt, överutbud och undanträngning inte är relevant eftersom det i regel saknas eller råder stor brist på ekonomisk verksamhet. I dessa fall tycks det därför vara mer lämpligt att utvärdera undanträngningseffekten vid efterhandsutvärderingen.

Det faktum att valet av projekt i vissa av de granskade fallen sker på lokal nivå bör i regel bidra till att begränsa undanträngningseffekterna, eftersom undanträngningen bäst bedöms på projektnivå.

KOMMISSIONENS SVAR

62.

Se svaret på punkt 83.

En analys av undanträngningseffekten ska vara grundlig och detaljerad. Dess resultat bör inte automatiskt leda till försvar av nationella/regionala/lokala monopolsituationer och bör snarare inriktas mot att främja hälsosam konkurrens mellan företag med liknande verksamhet för att tillhandahålla produkter/tjänster/verksamheter av hög kvalitet till potentiella konsumenter. Här bör hänsyn tas till kvaliteten på konkurrenternas tjänster eller produkter, priser, nuvarande eller tidigare utvecklingsstrategier, investeringar som nyligen gjorts av konkurrenter, typ av struktur samt organisations- och förvaltningsfrågor osv. innan slutsatsen dras att det föreligger en undanträngningseffekt.

Ruta 12

Se svaret på punkt 83.

Ruta 12 - Sverige

Se svaret på punkt 62.

Företagsutveckling och investeringar kopplade till fysisk utveckling sker ofta stegvis. Entreprenörskap och sund konkurrens bör inte bestraffas. Inte heller bör kunderna sakna valmöjlighet när de fattar beslut. Därför bör företagen ha möjlighet att införa innovativa idéer som rör deras hållbarhet och konkurrenskraft på medellång och lång sikt, inklusive expansion. Ofta expanderar företagen stegvis och inte i ett enda stort steg.

63.

Enligt subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning faller valet av projekt inom medlemsstaternas ansvarsområde och kommissionen kan inte i förväg bedöma om kostnaderna är rimliga för enskilda projekt.

65.

Kommissionen bekräftar att den har beslutat om en finansiell korrigering för Frankrike på grund av de brister som konstaterats i en region i Frankrike när det gäller att kontrollera om kostnaderna för åtgärderna 121 och 323 är rimliga. Dessutom upptäckte kommissionens avdelningar under ett granskningsuppdrag 2013 liknande brister i en annan region i Frankrike som för närvarande diskuteras med de franska myndigheterna inom förfarandet för avslutande av räkenskaperna.

66.

Till följd av revisionsrättens granskning vidtog de regionala myndigheterna åtgärder för att bättre kontrollera om kostnaderna är rimliga under kontrollerna på plats (nya checklistor).

Det finns ett antal positiva inslag, vilket de tjeckiska myndigheterna också svarade (priskataloger för byggnads- och anläggningsarbeten, kostnadsgränser för projekt om förnybar energi).

Ruta 13 – Sverige

Bedömningen av om kostnaderna är rimliga baseras inte nödvändigtvis på en jämförelse mellan offerter utan kan göras på andra sätt, t.ex. mot bakgrund av kostnaderna i andra liknande fall (artikel 24.2 d i förordning (EU) nr 65/2011). Kommissionen kommer att analysera denna aspekt.

Ruta 13 – Italien (Kampanien):

I det fall som revisionsrätten nämner är de konsultrarvoden som anses vara orimligt höga i förhållande till konsultens tjänster förenliga med branschorganisationens angivelser och de nationella bestämmelserna för allmänna kostnaders tillåtlighet. Den regionala myndigheten har uppgett att ett antal olika konsulttjänster har tillhandahållits till detta arvode. Kommissionen kommer att följa upp det här fallet.

KOMMISSIONENS SVAR

67.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna (t.ex. i övervakningskommittéer och vid årliga granskningsmöten) att korta handläggningstiderna för att godkänna projekt och betala ut stöd till mottagarna, och har fått uppgift om att situationen håller på att förbättras. Det är dock medlemsstaternas ansvar att se till att det finns effektiva mekanismer för genomförandet och välfungerande administrativa förfaranden på nationell/regional nivå.

68.

Se svaret på punkt 67.

Ruta 14 – Polen

Problemen vid genomförandet av åtgärd 312 i Polen har tidigare diskuterats både under mötena i övervakningskommittén och de årliga granskningsmötena med kommissionens avdelningar.

69.

Se svaret på punkt 67.

Kommissionen har fått uppgift om att det sedan dess har vidtagits åtgärder för att korta handläggningstiderna i den medlemsstat som revisionsrätten nämner.

Sverige

Genomförandet av åtgärder inom axel 3 diskuteras regelbundet vid mötena i övervakningskommittén och de årliga granskningsmötena. Under hösten 2012 har förvaltningsmyndigheten fastställt en maximal handläggningstid för ansökningar (4 månader) och en för betalningar (90 dagar).

Ruta 15 – Italien (Kampanien)

Som de regionala myndigheterna betonar har det utbetalande organet (AGEA) sett över förfarandet för beviljande av förskottsbetalningar till stödmottagarna och för utfall av den försäkring som ska utgöra säkerhet för det belopp som stödmottagarna ansöker om som förskottsbetalning.

71.

Kommissionen planerar att under nästa programperiod 2014–2020 ytterligare minska den administrativa bördan genom att införa förenklade kostnader. Till följd av detta kommer förfarandena för att begära, administrera och granska ersättningar för gjorda betalningar att bli enklare både för stödmottagarna och för myndigheten.

72.

För att kunna bedöma ändamålsenligheten och effektiviteten i utgifterna för landsbygdsutveckling utvecklades den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen 2006. Medlemsstaterna uppmanades att fastställa relevanta mål och indikatorer för väntat resultat för varje planerad åtgärd inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling för programperioden 2007–2013.

74.

Kommissionen har tagit upp frågan om indikatorernas tillförlitlighet i flera fall, dels vid granskningen av årsrapporten, dels vid årliga granskningsmöten och vid möten i övervakningskommittéerna.

För att sammanställa resultatindikatorer såsom "ökat bruttofördlingsvärde" har medlemsstaterna uppmanats¹⁷ att inhämta relevant information om detta från de stödmottagande företagen när ansökan godkänns och två år efter det att investeringen har avslutats för att i största möjliga mån integrera investeringarnas långsiktiga effekter.

Vid förberedelserna av övervaknings- och utvärderingsystemet för nästa programperiod 2014–2020 tas hänsyn till de brister som iakttagits under perioden. Därför kommer resultatindikatorerna snarare att bedömas inom ramen för utvärderingen av landsbygdsutvecklingsprogrammet. Detta kommer även att ske genom att ta fram mer precisa förklarande dokument (fiche) för varje indikator för att undvika potentiellt inkonsekvent datainsamling på grund av feltolkningar.

¹⁷ Arbetsdokument med vägledning för medlemsstaterna om resultatindikatorn "ökat bruttofördlingsvärde": http://enrd.ec.europa.eu/app_templates/filedownload.cfm?id=84053593-C697-FF89-ED5C-51797D9754FD.

KOMMISSIONENS SVAR

76.

Se svaret på punkt 74.

Ruta 16

Kommissionen kommer att kontakta den regionala myndigheten för att ytterligare klargöra detta.

77.

Se svaret på punkt 74.

När det gäller subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning beskrivs övervaknings- och utvärderingsuppgifterna globalt i handboken för den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Medlemsstaterna ges även viss flexibilitet när det gäller hur de genomför sin övervakning och utvärdering. Medlemsstaterna bör hitta rätt balans för att säkerställa uppgifter av god kvalitet till en acceptabel kostnad när det gäller övervakningsförfarandena.

Ruta 17

Se svaret på punkt 74.

79.

Se svaren på punkterna 74 och 83.

80.

Italien (Kampanien): De regionala myndigheterna anser att de granskade projekten är relevanta för åtgärdernas mål och bidrar till att nå de övergripande målen för axel 3 när det gäller att diversifiera verksamheten på landsbygden till annan verksamhet än jordbruk. Detta gäller även för projekt nr 2 och 3 som revisionsrätten nämner. När det gäller projekt nr 3 hävdade de regionala myndigheterna att renoveringen av den yttre gårdsplanen är kopplad till diversifieringsprojekten "fattoria didattica" eftersom den är nödvändig för att kunna ta sig fram till gården.

Kommissionen kommer att analysera fallet.

82.

Uppskattningen av det ökade bruttoförelägningsvärdet är en komplicerad fråga eftersom stödmottagarna kan behöva tid att stabilisera sin nya eller expanderade verksamhet. Om det är för kort tid mellan projektets genomförande och tidpunkten för bedömningen kan det leda till att bruttoförelägningsvärdets ökning underskattas. Dessutom bör hänsyn tas till vilken typ av investering det rör sig om eftersom vissa investeringar kanske inte leder till en omedelbar eller direkt ökning av bruttoförelägningsvärdet (t.ex. skyltar, informationscentrum, marknadsföringsstudier).

83.

Bedömningen av dödvikt och undanträngning görs lämpligen i utvärderingsskedet.

När det gäller dödviktseffekten för de 20 projekt som revisionsrätten i bilaga II uppger visar tydliga indikationer på dödviktseffekter ska enligt EU-lagstiftningen de allmänna reglerna för statligt stöd tillämpas på det stöd som beviljas enligt artikel 52 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och för Leader vid genomförandet av axel 3. Enligt dessa regler ska utgifter vara stödberättigande från och med den dag då ansökan om stöd lämnas in. Detta krav anges i reglerna för statligt stöd för att införa nödvändiga incitament¹⁸. Samma regler bör gälla för samfinansierade åtgärder som för separata stödsystem som meddelas inom det allmänna systemet för statligt stöd.

Se även svaren på punkterna 52, 53 och 55.

När det gäller undanträngningseffekten, se svaren på punkterna 58, 59, 61, 62 och ruta 12.

Den ekonomiska situationen förändras med tiden, särskilt när den ekonomiska och finansiella krisen inleddes 2008–2009. Det är därför möjligt att de antaganden som gjordes på förhand inte förverkligas fullt ut inom projektets genomförandeperiod. För projekt vars målsättning är att uppnå hållbarhet på medellång till lång sikt kan dessa indikatorer uppnås i ett senare skede (än omedelbart efter det att investeringen har slutförts).

¹⁸ I artikel 8.2 i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 står följande: "Stöd som beviljas små och medelstora företag och som omfattas av denna förordning ska anses ha stimulansseffekt om stödmottagaren har lämnat in en ansökan om stöd till den berörda medlemsstaten innan arbetet med projektet eller verksamheten inleds."

KOMMISSIONENS SVAR

84.

Kommissionen anser att tryggheten av befintliga arbetstillfällen genom stöd till befintliga företag är ett av de områden där Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skapar mervärde. Ett annat sådant område är skapandet av tillfälliga arbetstillfällen kopplade till genomförandet av investeringsprojekt på vissa områden (t.ex. anläggningsarbeten). Den femåriga hållbarhetsperioden säkerställer också att det finns ett visst skydd för alla stödmottagande projekt.

Det finns inte någon gemensam indikator som t.ex. "antal tryggade jobb" men förvaltningsmyndigheterna uppmanas att fastställa ytterligare indikatorer som är relevanta för deras landsbygdsutvecklingsprogram. Man bör komma ihåg att det i nuläget redan finns väldigt många indikatorer och att många medlemsstater har bett om en förenkling och färre indikatorer i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för nästa programperiod.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

86.

EU:s nuvarande rättsliga ram innehåller ett vitt spektrum av åtgärder och många olika mål, vilket innebär stor flexibilitet vid genomförandet.

När kommissionen godkänner landsbygdsutvecklingsprogrammen gör den en analys för att kontrollera att programmen och åtgärderna är förenliga med gemenskapens strategiska riktlinjer, relevanta nationella strategiplaner och relevanta rättsliga bestämmelser¹⁹.

Kommissionen anser att man beskrivit behov och möjligheter tillräckligt tydligt för att möjliggöra lämplig programplanering av de granskade åtgärderna, även om analyserna i fråga skulle ha kunnat vara bättre i vissa fall.

Enligt subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning faller fastställandet av urvalskriterier och valet av projekt inom medlemsstaternas ansvarsområde. Kommissionen kan inte påverka det löpande valet av projekt.

Vissa lärdomar har dock dragits som kommer att tillämpas under nästa programperiod 2014–2020, särskilt genom vägledning inom programplaneringsförfarandet.

¹⁹ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005).

För nästa programperiod 2014–2020 har kommissionen även föreslagit att dessa tre åtgärder slås samman till en. Detta skulle göra dem mer målinriktade på stödmottagarna, förbättra stödvillkoren och förbättra betalningsbestämmelserna och därmed minska den administrativa börda som kan vara förknippad med dessa åtgärder. Medlagstiftarna kommer att definiera vad den föreslagna nya åtgärden i slutändan ska omfatta.

87.

Åtgärderna inom axel 3 ska bidra till att trygga företag och arbetsplatser och till att skapa förutsättningar för hållbar tillväxt på landsbygden.

Kommissionen har i sin tillsynsfunktion under hela programperioden framhållit att det behövs större selektivitet²⁰ och målinriktning vid genomförandet av åtgärden.

Kommissionen granskar tillämpningen av urvalskriterier eller motsvarande mekanism för riktning av stödet inom ramen för sitt granskningsuppdrag. Kommissionen har informerat medlemsstaterna om flera sådana iakttagelser när det gäller flera landsbygdsutvecklingsåtgärder. Kommissionen föreslår finansiella rättelser om det finns behov av det.

88.

Kravet på målinriktat investeringsstöd (artikel 43 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006) infördes under nuvarande programperiod, bland annat just för att motverka dödvikts- och undanträngningseffekter.

Projekt bör beviljas stöd utifrån en bedömning av om de bidrar till landsbygdsutvecklingsprogrammets mål.

Se svaret på punkt 55.

Risken för kostnadsöverskridanden måste beaktas. Stödintensiteten bör bidra till att minska dessa risker.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna (t.ex. i övervakningskommittéer och vid årliga granskningsmöten) att korta handläggningstiderna för att godkänna projekt och betala ut stöd till mottagarna, och har fått uppgift om att situationen håller på att förbättras. Det är dock medlemsstaternas ansvar att se till att det finns effektiva mekanismer för genomförandet och välfungerande administrativa förfaranden på nationell/regional nivå.

²⁰ Till exempel under årsmötena. I början av programperioden skickade kommissionen också ett brev till förvaltningsmyndigheterna för alla program och uppmanade dem att tänka på vikten av väldefinierade urvalskriterier för ett ändamålsenligt genomförande under hela perioden. Under 2009 skickade kommissionen dessutom ett annat brev och uppmanade alla medlemsstater att se till att lämpliga urvalskriterier anges och används vid tilldelningen av stöd.

KOMMISSIONENS SVAR

För nästa programperiod 2014–2020 har kommissionen föreslagit att de tre åtgärder som revisionsrätten granskat slås samman till en. Detta skulle göra dem mer målinriktade på stödmottagarna, förbättra stödvillkoren och förbättra betalningsbestämmelserna och därmed minska den administrativa börda som kan vara förknippad med dessa åtgärder. Kommissionen planerar att ytterligare minska den administrativa bördan genom att införa förenklade kostnader. Till följd av detta kommer förfarandet för att begära, administrera och granska ersättningar för gjorda betalningar att bli enklare både för stödmottagarna och för myndigheten.

90.

När det gäller målen för den nuvarande programperioden ska medlemsstaterna identifiera den logiska grunden för insatsen, målen, tillämpningsområdet och åtgärderna. Dessutom krävs bevis för att stödet för investeringsåtgärder är inriktat på klart definierade mål som speglar identifierade territoriella behov och strukturella svårigheter (artikel 43 i bilaga II till förordning (EG) nr 1974/2006).

När kommissionen godkänner landsbygdsutvecklingsprogrammen gör den en analys för att kontrollera att programmen och åtgärderna är förenliga med gemenskapens strategiska riktlinjer²¹, relevanta nationella strategiplaner och relevanta rättsliga bestämmelser²².

Kommissionen är medveten om att det finns vissa brister när det gäller mätbarheten. För nästa programperiod har kommissionen därför föreslagit att det för varje fokusområde inom unionens prioriteringar bör fastställas lämpliga mål baserade på gemensamma indikatorer. Valet av åtgärderna bör motiveras i förhållande till unionens prioriteringar, baserat på en förhandsutvärdering.

Rekommendation 1

Subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet.

När kommissionen godkänner landsbygdsutvecklingsprogrammen gör den en analys för att kontrollera att programmen och åtgärderna är förenliga med gemenskapens strategiska riktlinjer, relevanta nationella strategiplaner och relevanta rättsliga bestämmelser²³.

²¹ Rådets beslut av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) (2006/144/EG).

²² Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005).

²³ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005).

Samtidigt som kommissionen konstaterar att det finns andra mål med de granskade åtgärderna än att korrigera marknadsmisslyckanden som hindrar sysselsättning och tillväxt håller kommissionen med om att landsbygdsutvecklingsprogrammen bör innehålla mätbara mål som bidrar till de politiska målsättningarna.

Kommissionen är medveten om att det finns vissa brister på området och har därför föreslagit att man inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) under nästa programperiod 2014–2020 ska förbättra den rättsliga ramen och se till att det fastställs kvantifierade förhandsmål för samtliga fokusområden inom unionens prioriteringar. Strategin ska beskrivas i programmet och valet av åtgärderna bör motiveras i förhållande till unionens prioriteringar, baserat på en förhandsutvärdering. Om ett föreslaget program inte innehåller någon sådan strategi eller lämpliga mål kommer kommissionen inte att godkänna det.

91.

Subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet. EU har antagit en rättslig ram som är bred och flexibel och det är medlemsstaternas ansvar att begränsa stödet till vissa verksamheter samt att välja och godkänna projekt.

Kommissionen anser att man bör fortsätta att definiera grundläggande stödvillkor på EU-nivå men att mer exakta stödvillkor och urvalskriterier bör fastställas inom de enskilda landsbygdsutvecklingsprogrammen. Den anser att dess förslag till landsbygdsutvecklingspolitik för tiden efter 2013 följer detta upplägg. Kommissionen kommer dock att tillhandahålla ytterligare vägledning i frågan.

92.

Kommissionen anser att genomförandet av programmen har blivit bättre i takt med att programperioden fortskridit.

Kommissionen är medveten om att det finns vissa brister på området och har därför i sitt förslag till EU:s nya landsbygdsutvecklingspolitik för nästa programperiod 2014–2020 infört ett särskilt obligatoriskt krav på att fastställa och tillämpa urvalskriterier (med undantag för vissa områdes- eller djurrelaterade åtgärder där en sådan obligatorisk tillämpning inte är lämplig).

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendation 2

Man bör komma ihåg att det rör sig om ett vitt spektrum av granskade åtgärder. De påverkar inte bara sysselsättning och inkomster utan bidrar även till landsbygdsområdenas hållbarhet.

Kommissionen har vid flera tillfällen under den nuvarande programperioden framhållit att det behövs större selektivitet och är beredd att fortsätta att uppmana medlemsstaterna att se till att det blir så.

Kommissionen granskar tillämpningen av urvalskriterier eller motsvarande mekanism för riktning av stödet inom ramen för sitt granskningsuppdrag och kommissionen har informerat medlemsstaterna om flera sådana iakttagelser. Kommissionen föreslår finansiella rättelser om det finns behov av det.

Kommissionen instämmer i rekommendationen och har i förslaget om EU:s landsbygdsutvecklingspolitik för programperioden 2014–2020 föreslagit att urvalskriterier ska definieras för alla åtgärder. Detta ska säkerställa likabehandling av sökande, bättre användning av finansiella resurser och målinriktning av åtgärder i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling. Tillämpningen av urvalskriterier föreslås generellt sett bli obligatorisk, även om det finns tillräckligt med tillgängliga medel, med undantag för vissa kompensationsområden och djurrelaterade åtgärder²⁴.

Kommissionen håller även med om att medlemsstaterna i sitt system för urval av projekt bör ta hänsyn till projektens kvalitet och använda poängsystem med en nedre poänggräns. Kommissionen kommer att presentera riktlinjer för medlemsstaterna om tillämpningen av urvalskriterier för nästa programperiod.

93.

Det krävs enligt lagstiftningen inte någon förhandsbedömning av de sökandes behov av bidrag. Kravet är att identifiera de behov som finns i landsbygdsutvecklingsprogrammen baserat på swot-analysen av det aktuella området, i syfte att rikta stödet i enlighet med identifierade territoriella behov och strukturella svårigheter.

²⁴ Rättslig grund är förslaget till förordning om stöd till landsbygdsutveckling och dess artikel 49, samt relaterade genomförandeakter/delegerade akter. Se KOM(2011) 627 slutlig, 19.10.2011.

Därför tycker kommissionen inte att frågan om huruvida stödmottagaren behöver bidraget eller inte är ett lämpligt verktyg för att bedöma dödviktseffekter. Bedömningen av dödvikt är mer komplex och bör ingå i utvärderingen av programmen.

Kommissionen anser att risken för dödvikt och undanträngning minimeras om investeringsstödet är välriktat (bland annat med hjälp av stöd- och urvalskriterier, differentierade stödbelopp) och baserat på tydligt identifierade luckor/behov. Kravet på målinriktat investeringsstöd (artikel 43 i förordning (EG) nr 1974/2006) infördes under innevarande programperiod just för att minska dödvikts- och undanträngningseffekterna baserat på tidigare utvärderingar.

När det gäller undanträngningseffekten anser kommissionen inte att bidrag som gör det möjligt att öka sin marknadsandel på en konkurrens bekostnad i princip är ekonomiskt ineffektiva. Stödet kan till exempel ha lett till effektivare företag (ekonomiskt och/eller miljömässigt) vilket kan bidra till landsbygdsökonomins generella utveckling.

Kommissionen har i lagstiftningsförslaget för nästa programperiod infört krav på att hänsyn ska tas till specifika behov kopplade till specifika förhållanden i enskilda regioner eller delregioner och att åtgärder eller tematiska delprogram på ett konkret sätt ska utformas och kombineras med hänsyn till detta.

Kommissionen har också föreslagit att det för varje fokusområde inom unionens prioriteringar bör fastställas lämpliga mål baserade på gemensamma resultatindikatorer. Valet av åtgärderna bör motiveras i förhållande till unionens prioriteringar, baserat på en förhandsutvärdering.

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendation 3

Kommissionen instämmer i rekommendationen och är beredd att organisera utbyte av bästa praxis med medlemsstaterna när det gäller att minska riskerna för dödvikt- och undanträngningseffekter.

Enligt lagstiftningen ska de allmänna reglerna för statligt stöd gälla för stöd enligt artikel 52 a i förordning (EG) nr 1698/2005. Enligt dessa regler ska utgifter vara stödbemyndigande från och med den dag då ansökan om stöd lämnas in. Detta krav anges i reglerna för statligt stöd för att införa nödvändiga incitament för att förhindra dödvikt²⁵. Samma regler bör gälla för samfinansierade åtgärder som för separata stödsystem som meddelas inom systemet för statligt stöd.

Om man vid bedömningen av dödviktseffekter enbart tar hänsyn till stödmottagarnas finansiella kapacitet kan det dock medföra en risk för att stöd beviljas till olönsamma projekt. Det finns även en risk för ökade administrativa kostnader för myndigheterna och en ökad administrativ börda för stödmottagarna.

94.

Risken för kostnadsöverskridanden måste beaktas. Stödintensiteten bör bidra till att minska dessa risker.

Rekommendation 4

Kommissionen noterar att denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna och att subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning ger medlemsstater och regioner betydande handlingsfrihet.

Kommissionen utvärderar om kostnaderna är rimliga under sina granskningsuppdrag om investeringsåtgärder. Kommissionen kontrollerar att medlemsstaten har upprättat ett ändamålsenligt system för att utvärdera om kostnaderna är rimliga. Eftersom frågan är komplicerad kommer kommissionen att fortsätta att undersöka frågan under sina granskningsuppdrag. Den kommer även att fortsätta diskussionerna med medlemsstaterna utanför diskussionerna om avslutandet av räkenskaperna.

Antalet granskningsuppdrag är begränsat på grund av personalbegränsningar. Därför fattas beslut om uppdragens antal och omfattning utifrån en riskanalys.

²⁵ I artikel 8.2 i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 står följande: Stöd som beviljas små och medelstora företag och som omfattas av denna förordning ska anses ha stimulansseffekt om stödmottagaren har lämnat in en ansökan om stöd till den berörda medlemsstaten innan arbetet med projektet eller verksamheten inleds.

95.

Vid förberedelserna av övervaknings- och utvärderings-systemet för kommande programperiod tas hänsyn till de brister som iakttagits under perioden. I praktiken har det varit svårt för förvaltningsmyndigheterna att sammanställa de uppgifter och göra den analys som krävs för att fastställa värden för den här typen av resultatindikatorer (bruttoförädlingsvärde m.m.) inom ramen för sin ordinarie årliga övervakningsverksamhet. Därför kommer resultatindikatorerna under nästa programperiod snarare att bedömas inom ramen för utvärderingen av landsbygdsutvecklingsprogrammet. Detta kommer även att ske genom att ta fram mer precisa förklarande dokument (fiche) för varje indikator för att undvika potentiellt inkonsekvent datainsamling på grund av feltolkningar.

Insamlingen av information och övervakningen av projektens genomförande faller inom medlemsstaternas ansvarsområde och kommissionen kan inte uppmanas att aktivt hantera det här förfarandet eftersom det strider mot subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning.

Rekommendation 5

Förvaltningsmyndigheten fastställer övergripande och specifika mål på programnivå som ett led i programstrategin. På projektnivå anger de potentiella stödmottagarna i sina ansökningar hur projektet i fråga beräknas/väntas bidra till att programmålen uppnås. Det finns dock alltid viss osäkerhet och externa faktorer som spelar in när det gäller att nå de fastställda målen. Målen bör vid behov därför även kunna anpassas därefter.

Kommissionen instämmer i rekommendationen och är mån om att vid utarbetandet av den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för kommande period, som för närvarande håller på att utvecklas²⁶, beakta brister som konstaterats under denna period. Därför kommer resultatindikatorerna under nästa programperiod snarare att bedömas inom ramen för utvärderingen av landsbygdsutvecklingsprogrammet. Detta kommer även att ske genom att ta fram mer precisa förklarande dokument (fiche) för varje indikator för att undvika potentiellt inkonsekvent datainsamling på grund av feltolkningar.

²⁶ Rättslig grund är artikel 110 i förslaget till övergripande lagstiftning, avdelning VII i förslaget till förordning om stöd till landsbygdsutveckling, samt relaterade genomförandeakter/delegerade akter. Se KOM(2011) 628 slutlig, 19.10.2011, och KOM(2011) 627 slutlig, 19.10.2011.

KOMMISSIONENS SVAR

För nästa programperiod 2014–2020 håller kommissionen tillsammans med medlemsstaterna på att ta fram en ny version av den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Denna kommer att göra det möjligt att för varje landsbygdsutvecklingsprogram bedöma hur genomförandet fortskrider utifrån gemensamt fastställda målkriterier för valda prioriteringar och fokusområden för programmet. I grunden finns en indikatorplan som för varje fokusområde innehåller mål samt planerade resultat och utgifter för de åtgärder som ska vidtas för att nå programmets mål. Indikatorplanen innehåller en korrektare kvantifierad motivering för varje enskilt program än den nuvarande mer stelbenta axelstrukturen.

Rekommendation 6

I enlighet med subsidiaritetsprincipen och principen om delad förvaltning är det medlemsstaternas ansvar att säkerställa effektiva mekanismer för genomförandet och välfungerande administrativa förfaranden på nationell/regional nivå.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna i olika sammanhang (t.ex. i övervakningskommittéer och vid årliga granskningsmöten) att korta handläggningstiderna för att godkänna projekt och betala ut stöd till mottagarna, och har fått uppgift om att situationen har blivit allt bättre under den nuvarande programperioden.

Kommissionen planerar att under nästa programperiod 2014–2020 ytterligare minska den administrativa bördan genom att införa förenklade kostnader. Till följd av detta kommer förfarandena för att begära, administrera och granska ersättningar för gjorda betalningar att bli enklare både för stödmottagarna och för myndigheten.

Europeiska revisionsrätten

Särskild rapport nr 6/2013

Har åtgärderna för att diversifiera ekonomin på landsbygden gett medlemsstaterna och kommissionen valuta för pengarna?

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå

2013 — 74 s. — 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9241-308-8

doi:10.2865/91729

HUR HITTAR MAN EU:s PUBLIKATIONER?

Gratispublikationer

- Ett enskilt exemplar genom EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).
- Flera exemplar/affischer/kartor hos Europeiska unionens representationer (http://ec.europa.eu/represent_sv.htm), hos delegationer i länder utanför EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_sv.htm), genom att kontakta nätverket Europe Direct (http://europa.eu/eurodirect/index_sv.htm) eller ringa 00 800 6 7 8 9 10 11 (gratis inom hela EU) (*).

(* Varken informationen eller samtalen kostar i regel något (men vissa operatörer, telefonkiosker och hotell kan ta betalt för samtalen).

Avgiftsbelagda publikationer

- Genom EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Avgiftsbelagda prenumerationer

- Genom ett av Europeiska unionens publikationsbyrås försäljningsombud (http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm)

DIVERSIFIERING AV EKONOMIN PÅ LANDSBYGDEN ÄR EN GRUNDFÖR-
UTSÄTTNING FÖR EKONOMISK TILLVÄXT, SYSSELSÄTTNING OCH HÅLL-
BAR UTVECKLING PÅ LANDSBYGDEN. I RAPPORTEN KONSTATERAR REVI-
SIONSRÄTTEN ATT KOMMISSIONEN OCH MEDLEMSSTATERNA ENDAST I
BEGRÄNSAD UTSTRÄCKNING HAR FÅTT VALUTA FÖR PENGARNA GENOM
FINANSIERINGEN AV ÅTGÄRDerna FÖR ATT DIVERSIFIERA EKONOMIN PÅ
LANDSBYGDEN. DETTA BERODDE PÅ ATT MAN INTE TYDLIGT KUNDE VISA
ATT DET FANNS ETT STÖDBEHOV, ATT SPECIFIKA MÅL INTE HADE FAST-
STÄLLTS OCH ATT ALLTFÖR ALLMÄNNA STÖD- OCH URVALSKRITERIER
HADE ANVÄNTS. MEDLEMSSTATERNA VIDTOG INTE LÄMPLIGA ÅTGÄRDER
FÖR ATT MINSKA RISKERNA FÖR DÖDVIKTS- OCH UN DANTRÄNGNINGS-
EFFEKTER OCH FÖR KOSTNADSÖVERSKRIDANDEN, VILKET RESULTERADE I
ATT RESURSERNA INTE ANVÄNDES EFFEKTIVT. REVISIONSRÄTTEN LÄMNAR
REKOMMENDATIONER SOM SKA HJÄLPA KOMMISSIONEN OCH MEDLEMS-
STATERNA ATT ÅTGÄRDA DESSA BRISTER.

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN

Publikationsbyrå

ISBN 978-92-9241-308-8

